

BOYUN EĞME

'Tiyatro mücadeledir'

Cansu Fırncı ve Harun Güzeloğlu ile Nâzım Hikmet'in eserinden uyarladıkları Taranta Babu üzerine söyleştik. Tek kişilik oyun 12 Mayıs Cuma günü Kadıköy NHKM'de prömiyerini yapıyor. ■ Sf. 16

Venezuela'dan Suriye'ye, Fransa'dan Yemen'e dünya krizde

YA BARBARLIK YA SOSYALİZM

FRANSA
SEÇİMLER VE
MACRON
Evin Nagehan
■ Sf. 4

VENEZUELA'DA NELER OLUYOR? / NAHİDE ÖZKAN ■ Sf. 6

ENVER
AYSEVER'LE
BOYUN
EĞMEYEN
SORULAR

Muhalefetimiz
uyuyor mu?
Enver Aysever
■ Sf. 10

İnsanlık örgütü
nasıl çökertildi?
Orhan Gökdemir
■ Sf. 18

Emperyalistler her
zaman yalan söyler
Kemal Okuyan
■ Sf. 19

3 MAYIS / KIRŞEHİR

Kılıçözü Sanayi Sitesi'nde kendi ürettikleri hayvan yemi karıştırma makinesini inceleyen Avni Başak (50) çalışır durumdaki makinenin yem doldurma haznesini kontrol etmek isterken kolunu makineye kaptırarak ağır yaralandı. Makinelerin vücut kaptırma riski taşıyan açıklıkları koruyucu kapaklar ile kapatılması gerekmektedir.

3 MAYIS / KONYA

Vatan Sanayi Sitesi'nde bir marangoz imalathanesinde tırdan sunta indiren işçinin kullandığı forklift, iş yerinin duvarına çarptı. Çarpmanın etkisiyle yıkılan duvarın altında kalan Yaşar Bakır (46), olay yerinde hayatını kaybetti. Forkliftin çarpma etkisi ile yıkılabilecek dayanımdaki bir duvarın risk değerlendirmesinde belirlenerek güçlendirilmesi gerekmektedir.

4 MAYIS / SAMSUN

10 katlı bir apartmanın dış cephe izolasyonu için kurulan iskelenin 4. Katına çıkan Cevat Atalı (37), dengesini kaybederek düştü. Atalı olay yerinde hayatını kaybetti. Atalı'nın yüksekte çalışma sırasında kendisini düşmekten koruyacak paraşüt tipi emniyet kemeri yoktu.

8 MAYIS / ANKARA

Nallıhan'da özel bir şirket tarafından işletilen kömür ocağında çalışan Serkan Kaya'nın (23) üzerine tavandan demir parçası düştü. Kaya, kaldırıldığı hastanede kurtarılamadı. Tavandan düşen demir parçasının neden düştüğü ile ilgili bilgi paylaşılmadı.

9 MAYIS / DENİZLİ

Organize Sanayi Bölgesinde faaliyet gösteren Ardöküm Merdane adlı fabrikada kalıp dökümü sırasında patlama meydana geldi. İki ağır beş işçi yaralandı. Kalıp dökümü işlemi sırasında oluşabilecek patlamanın, işletme risk değerlendirmesinde ele alınarak belirlenmiş önlemlerin alınmış olması gerekmektedir.

9 MAYIS / DÜZCE

Orman ürünleri sektöründe faaliyet gösteren bir fabrikada beton zemine düşen işçi yaşamını kaybetti. İşçinin yüksekte çalışma yaptığı sırada kendisini düşmekten koruyacak paraşüt tipi emniyet kemeri yoktu.

SAMANALTI / Sait Munzur

Halit Çelenk Ödülleri sahiplerini buldu

Halit Çelenk anısına yapılan 2017 Hukuk Ödül Töreni, Çelenk'in 6. ölüm yıldönümü olan 5 Mayıs günü Ankara'da Türkiye Barolar Birliği Av. Özdemir Özok Kongre ve Kültür Merkezi'nde düzenlenen törenle verildi. Prof. Dr. Rona Aybay, Prof. Dr. Korkut Boratav, Prof. Dr. Ali Murat Özdemir, Ali Rıza Aydın, Serpil Çelenk Güvenç, Dr. İlker Kılıç, Av. Başar Yaltı, Av. Erşen Sansal, Av. Barış Aybay, Av. Bilgütay Hakkı Durna, Av. Özlem Şen Abay'dan oluşan seçici kurul iki esere birincilik, iki esere akademik destek ve üç esere mansiyon ödülü verdi.

Birincilik ödülünü Fatih Yaşlı ve Süreyya Algül paylaştı. Yaşlı ihraç edilen akademisyen meslektaşlarını selamlayarak, "Son on yılda yaşadıkları-

la içinden geçtiğimiz dönemin simgesi olmuş olan bir isim var. Silivri Cezaevinde yatan Ahmet Şık" diyerek ödülünü Şık'a adadı. Algül ise ödülünü, "Benim gibi meslekten ihraç edilerek hayatı bir anlamda çalınan ve buna dayanamayan Mehmet Fatih Traş'a adıyorum" diyerek aldı.

Seçici ve Düzenleyici Kurulu temsilen konuşan Özlem Şen Abay da, "2015'te başlayan organizasyonun 3. Yılında ilk kez konan "Akademik Destek Ödülleri" için, "Türkiye'de akla, bilime, akademiye ve akademisyene yönelik ağır baskı ve saldırıların, bilim insanlarını bilim yuvalarından keyfice uzaklaştırmasının Halit Çelenk adına yanıtı ve sözde bilimsel çalışmalardan kurtulma amacını taşıyor" dedi.

**BOYUN
EĞME**

Boyun Eğme Haftalık Siyasi Dergi - Sayı 74

İmtiyaz Sahibi: Gelenek Basım Yayıncılık ve Ticaret Ltd. Şti Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür: Mehmet Kuzulugil

Yayın Kurulu: Orhan Gökdemir, Nevzat Evrim Önal, Mehmet Kuzulugil Tasarım: Özgür Aydoğan, Uğur Güç

ISSN: 2564-7385 Adres: Osmanağa Mah. Osmançık Sok. No:9/16 Kadıköy - İstanbul Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj San. ve Tic. Ltd. Şti. Beylikdüzü OSB Mah. Orkide Cad. No: 9/Z Beylikdüzü-İstanbul

'Etnospor da ne' diye merak edenlere: Tabii ki Bilal!

Istanbul'da son haftalarda dağ taş "Etnospor Kültür Festivali" afişi. Öyle ki etkinliğin afişleri "Evet" kampanyası ile yarışıyor. AKP meydanı Yenikapı çıkıntısında düzenlenecek olan Etnospor Kültür Festivali, 11-12-13-14 Mayıs tarihlerinde gerçekleşecek. Dünya Etnospor Konfederasyonu'nun resmi sitesinde yer alan bilgilere göre; konfederasyon 2015 yılında Kırgızistan'da kuruldu. Konfederasyon, bünyesinde, şu an yedi ülkeden farklı geleneksel spor dallarını temsil eden on sekiz federasyon bulunuyor. Peki konfederasyonun başkanı kim? Tabii ki Bilal Erdoğan!

Dünya Etno Sporları Konfederasyonu Başkanı Bilal Erdoğan, Akdeniz Bölgesi Ata Sporları Federasyonu Genel Kurulu ve Tanıtım Programı'na katıldı. Bilal Bey, etkinlikteki konuşmasında "Son dönemde 7'den 70'e Türkiye'de bize ait olan her şeye büyük ilginin olduğunu görüyoruz. Batı'nın bize olan tavrının değişmesinde işte sebep aramaya gerek yok, budur. Bu millet yeniden kendini buluyor, egemen güçler bundan hoşnut olmuyor" dedi. "Kıskanıyorlar" cümlesini aradığı ve bulamadığı her halinden belliydi.

Böyle olur AKP'nin Danıştay Başkanı

Malum Cumhurbaşkanı AKP'ye üye oldu. Haliyle hem AKP Cumhurbaşkanı hem de AKP'li cumhurbaşkanı artık. Bu AKP'nin devlette sağladığı en ciddi dönüşüm. Başbakan AKP başbakanı, bakan AKP bakanı. Vali, kaymakam AKP'nin. Polis zaten AKP milis örgütü gibi. 2010 12 Eylül referandumundan bu yana yargı da AKP yargısıydı. Ta Rizelere çay toplamaya bile gittiler. Geçen gün yüksek yargı başkanlarından biri bu yeni bağı teyit etti ve bir daha üstüne basmayalım diye tüy dikti.

2014'teki Danıştay töreninde dönemin başbakanı Erdoğan'ın karşısında iliksiz cübbesinde düğme arayan Danıştay Başkanı Zerrin Güngör, Danıştay'ın 149. kuruluş yıl dönümü töreninde "16 Nisan referandumuyla kuvvetler ayrılığı güçlendi. OHAL ve KHK'lerin amacı demokrasiyi korumak. Kişilerin hak ve özgürlüklerine herhangi bir sınırlama getirilmedi" dedi. Şöyle bir önemi var söylediklerinin. Tersinden bakarsan hepsi doğru. Yargıya işiniz düşerse yol üzerinde karşılaştığımız tüylere dikkat edin. Basmayın, mümkünse yolunuzu değiştirin.

MESELE YEMEK DEĞİL ANLAMİYOR MUSUNUZ?

Bu sayfayı hazırlarken Nuriye Gülmen ve Semih Özakça Ankara'nın ortasında sürdürdükleri açlık grevi 60. Gününü çoktan aşmıştı. O kritik günlerde düştü bu iki haber önümüze.

Birincisi İsrail'den. Pizza Hut'ın İsrail şubesi, açlık grevindeki Filistinli mahkûm Mervan Bergusi'nin "gizlice yemek yediği" öne sürülen bir fotoğrafı Facebook sayfasında yayınlamış ve bu fotoğrafın üzerine "Bergusi eğer açlık grevini bozacaksan neden pizzayı denemiyorsun" diye yazmıştı. Sosyal medya üzerinden Pizza Hut'ın boykot edilmesine yönelik çağrılar üzerine şirket söz konusu paylaşım için özür diledi. Hareket markalarının değerlerini yansıtmıyordu. Zaten paylaşımı yapan imtiyaz sahibi ile de ortaklık bitirilmişti.

İkincisi bizden, Nişantaşı'ndan. McDonald's'ın Şişli Nişantaşı'ndaki şubesinin bir personeli, iddiaya göre, müşterileri rahatsız ettiği gerekçesiyle Suriyeli bir çocuğa sıcak su attı. Boynunda yanık oluşan küçük çocuk tedavi edilirken, restoran çalışanı kadın ifade için polis merkezine götürüldü. Tabii, McDonalds da üzülmişti. Elemanı kovmuş, yetkililer hakkında soruşturma açmıştı. Kapitalizm ne insana, ne çocuklara alırdır etmez biliyoruz. Ama işçileri de zıvanadan çıkarmışlar belli. Müsebbibi sattıkları şeylerin içine et diye koydukları o tuhaf şeylerdir kesin!

DİRİLİŞ ERTUĞRUL DÜZYATAN!

Resmi ziyarette bulunmak için Kuveyt'e giden Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, dönüş yolunda 'Diriliş Ertuğrul' ekibiyle beraberdi. Cumhurbaşkanlığı Danışmanı Mustafa Varank'ın sosyal medya hesabından paylaştığı fotoğrafta, Erdoğan dizinin yapımcısı Mehmet Bozdağ ve oyuncu Engin Altan Düzyatan ile birlikte görülüyor. Kuveyt gezisinde dizi ekibinin de kendilerine eşlik ettiğini duyuran Varank, dizinin Kuveyt'te de ilgiyle takip edildiğini de paylaştı. Erdoğan, resmi ziyaret için gittiği Kuveyt'te, havalimanının yeni terminal binasının temel atma törenine katılmıştı.

Monşerleri Dışişlerinden kovaladıktan sonra AKP ve reisi yeni dış politika enstrümanı arayışındaydı.

Engin Altan Düzyatan bundan böyle çeşitli pozisyonlarda yatarak bu açığı kapatacak. Bulanları kutluyoruz!

'Derin Tarih' kazdığı derin fosseptik çukuruna düştü

AKP yıktığı Cumhuriyet'in yerine kurduğu mühürsüz gecekonduya yeni bir tarih yazma merakında. Eskiden cemaatin savcılarını o tarihi tuhaf ve kabarıklık iddianemelerle yazmaya çalışıyordu. O iddianemeler çökünce yerine başına bazı cahil cühelayı geçirdikleri dergiler çıkarmaya başladılar. "Derin Tarih" bunlardan biri. Başındaki kişi Mustafa Armağan adlı bir "FETÖ"cü. Derginin tek işi Mustafa Kemal'e ve Cumhuriyet'e sövmek. Bunu TV programına taşıdılar ama geçtiğimiz gün yanlarına aldıkları Armağan'dan daha cahil ve ölçsüz çıkınca duvara tosladılar. Söyledikleri çok sert tepki

gördü. Tepkilerin etkisiyle haklarında soruşturma açıldı. Tepki verenler tepki vermekle kalmayıp bir de boykot kampanyası açtılar. Nezih Kitapevi, Remzi, D&R ve Migros Mustafa Armağan'ın "Derin Tarih" dergisini raflardan indirdi. "Pınar Süt" vakasından sonra bir tüketici başarısı daha. Yayılma istida-

da gösteriyor üstelik. Derin Tarih denilen paçavra kendi kazdığı b.k çukurunda debelenip duruyor. Monşerleri Dışişlerinden kovaladıktan sonra

AKP ve reisi yeni dış politika enstrümanı arayışındaydı. Engin Altan Düzyatan bundan böyle çeşitli pozisyonlarda yatarak bu açığı kapatacak. Bulanları kutluyoruz!

Fransa seçimler ve Emmanuel Macron

Fransa, 2017 cumhurbaşkanlığı seçimlerini şovenist çıkışlar, içi boşaltılmış laiklik polemikleri ve çarpıtılmış bağımsızlık naralarıyla geride bıraktı. İşsizliğin %10 civarında seyrettiği, emekçiler için çalışma koşullarının zorlaştığı, sermayeci politikalar sonucu faşist sağın zemin bulup güçlendiği Fransa'da, bu politikaların bayraktarı liberal Emmanuel Macron cumhurbaşkanı seçildi.

■ EVİN NAGEHAN

2014 Ağustos'unda eski cumhurbaşkanı Hollande'ın kabinesinde ekonomi bakanı olan Macron, kendi adıyla anılan yasa çevresindeki tartışmalarla gündem olmuştu. Macron yasası, yıllardır delinmekte olan Pazar günü tatilini tamamen ortadan kaldırıyor, geceleri çalışmayı kolaylaştırıyor ve benzer bir çok piyasacı düzenlemeyi hayata geçiriyordu.

'Sosyalist' hükümetin geçtiğimiz sene kuralsızca Meclis'ten geçirdiği 'El-Khomri yasası' da bu yasanın devamı olarak işten çıkarmaları kolaylaştırıyor, çalışma sürelerini ve koşullarını patronlar lehine değiştiriyor ve bir dizi benzeri düzenlemeyi beraberinde getiriyordu. Bu yasaya karşı Fransa'nın bir çok şehrinde halk sokaklarda nöbet tutarak eylemler düzenlenmişti.

Bu süreçte yapılan emek karşıtı düzenlemeler belli ki patronları tatmin etmemişti. Macron 2016 Nisan'ında kendi siyasi hareketini kurdu ve Ağustos ayında istifasını verdi. O günden itibaren bir çok düzen siyasetçisinin desteğini

alan, medyanın ön plana çıkarılmasıyla sürekli gündeme gelen Macron, işçileşmekte olan serbest meslek sahiplerine; 'start-up'larını kurup yırtma hayalleri pompalanan üniversite öğrencilerine ve yeni mezunlara; hem işsizlik/zor çalışma koşulları hem de ırkçılık/sosyal dışlanmayla karşı karşıya kalan göçmen kökenli işçilerin önemli bir bölümüne çekici gelen bir siyasetçi.

Örgütsüzleşen, güvencesiz koşullarda çalışmaya başlayan Fransa işçi sınıfının bir kesimine milyarlar olma umudu açılan Macron, Merkel'in ve Obama'nın da destek ve katkılarıyla Amerikan rüyasını eski kıtaya taşıırken, AB ve Fransız sermayesine de önceki dönemde yarım bırakılan işleri tamamlayacağını vadediyor. Macron büyük sermayenin teşviki ve desteğiyle siyasi hareketini kurup, cumhurbaşkanlığına adaylığını koyarken, seçimlerin birinci turundan sonra bu destek daha da açık bir şekilde demeçler, açıklamalar, mektuplarla beslenen bir seçim kampanyasına dönüştü. Bu tarz açık bir desteği Fransa

tarihinde ender görüldüğünü söylemek lazım.

'FAŞİZME KARŞI MACRON'

Macron hakkındaki en büyük yanlış, Avrupa'da yükselen faşist hareketlerin Fransa'daki temsilcisi olan Ulusal Cephe'ye karşı bir barikat olduğu iddiası. Faşizm 20. yüzyıl kapitalizminin, ya da 'demokrasilerinin', bağrında ulusal sermayeler arasındaki mücadelenin dinamiğiyle filizlendi ve Avrupa'nın bir çok ülkesinde iktidara gelerek kıtayı ve dünyayı İkinci Savaş'a sürükledi.

Faşist Le Pen, işlerini ve umutlarını kaybeden emekçilerin AB ve Fransa kapitalistlerini hedef alması gereken haklı öfkesini kendi sınıf kardeşlerine, yani göçmen işçilere, ve demagogik bir şekilde kullandığı 'finans sektörüne' yönelterek beslendi ve bu günlere geldi. Kapitalizmin işleyişini, sermayenin genişleme arayışlarını görmezden gelerek faşizmin ortaya çıkışını anlamamanın ve de ona karşı mücadele etmenin bir yolu yok. Fransa'daki faşist hareketlerin, küresel kapitalizmin gittikçe daha da güvencesiz, uzun ve zor çalışma koşullarına mahkum edilen Fransa emekçilerinin siyasi seçeneksizliğinin üstünde yükseldiğinin, bu tabloda sınıf siyasetini çoktan bırakmış olan Fransız Komünist Partisi'nin önemli payı olduğunun altını çizmek lazım.

TÜRKİYE'DEN MACRON YORUMLARI

Sarsıntı ve belirsizliklerden geçen Avrupa Birliği'nden beklenti içerisindeki kimi kesimlerin Macron güzellmeleri yaptığını şahit oluyoruz. Bu tabloda, Cumhuriyet gazetesinin 'Fransa

FRANSA CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMLERİYLE İLGİLİ BAZI VERİLER

Fransa'da cumhurbaşkanlığı seçimleri 1965'ten beri halk oyuyla ve iki turlu olarak gerçekleşiyor. 1958'de V. Cumhuriyet'e geçen Fransa'ya iki turlu seçim sisteminin getirilmesinin nedeni, II. Dünya Savaşı sırasında işgale karşı direnişi sayesinde prestiji yüksek olan ve o dönem sınıf siyaseti yapan Fransız Komünist Partisi'nin (PCF) en güçlü partilerden biri olması ve bu partiden bir adayın cumhurbaşkanlığına engellemektir. Bu sistemin 'aşırı sağ' bir adayın cumhurbaşkanı olmasını engellediği iddia edilse de, hiç bir seçim sisteminin 'aşırı sağın' geniş bir toplumsal taban kazanmasına mani olmadığına Pazar günü bir daha şahit olmuş olduk.

1. Macron birinci turda geçerli oyların 24%'ünü, kayıtlı

seçmenlerin ise yalnızca 16%'sının oyunu aldı. İlk turda katılım oranı 78%.

2. Macron ikinci turda 66%'yla cumhurbaşkanı seçilirken, kayıtlı seçmenlerin yalnızca 44%'ünün oyunu aldı. Anketlere göre 'Le Pen'e karşı Macron'a oy verdiklerini' söyleyenleri de hesaba katınca Macron'u destekleyenlerin oranı 40%.

3. Seçimlere ikinci turda katılım oranı 1969'dan beri en düşük seviyesinde: 75%.

4. Faşist Ulusal Cephe tarihinin en büyük seçim başarısını yakalayarak yaklaşık 11 milyon oy aldı.

5. Anketlere göre seçmenlerin 61%'i Macron'un Meclis'te mutlak bir çoğunluğunun olmasını istemiyor.

nefreti yendi' başlıklı haberler yapması ve gazetenin yazarı Nilgün Cerrahoğlu'nun liberal Macron'un 'Avrupa'da yükselen faşizmlere set çekecek bir aday olarak görülmesi'nden bahsetmesinin, aynı gazeteden Mine Kırkkanat'ın Ulusal Cephe'nin yönetiminde eşcinsel bir bireyin, üyeleri arasında da Arap ve Yahudilerin bulunması nedeniyle partinin faşist karakterini tar-

tışmaya açılabileceğini yazmasının isabetsiz ve manipülatif olduğunu vurgulamamız lazım.

Yine CHP'den vekil olmuş IMF temsilcisi ekonomi eski bakanlarından Kemal Derviş faşizmden ziyade 'popülist politikalarından' kaygılı bir halde Macron'un 'bugünün popülist politikalarına karşı bir set' olduğunu söylüyor. HDP'den vekil adayı olmuş eski diplomat

Aydın Selcen'in ise, büyük sermayenin açık temsilcisi liberal Macron'u 'merkez sol' olarak nitelerken Türkiye'ye de dersler çıkarmak istemesi, alaturka bir Macron arayışında olduğunu göstermesi dikkat çekici.

Türkiye'ye gülyüzlü ve 'özgürlükçü' bir suret altında sermaye yanlısı politikaları sürdüreceği bir lider arayışının 2013 Haziran Direnişi'nden beri yoğunlaştığının altını çizmek lazım. Her ne kadar ülkemizin özgül koşullarında Macron tarzı bir liberal pek gerçekçi ve risksiz bir hedef olmasa da, aynı işleve sahip olabilecek kimi adayların 2014 yerel seçimlerinde CHP'nin Mustafa Sarıgül'üyle, aynı sene düzenlenen cumhurbaşkanlığı seçimlerinde CHP-MHP'nin ortak adayı Ekmeleddin İhsanoğlu'yla test edildiğini hatırlatalım. Yakın bir zamanda ise Abdullah Gül gibi kimi AKP eskilerinin, Meral Akşener gibi kimi MHP eskilerinin bu kapsamda değerlendirildiğini not edelim.

FRANSA VE YARIN

Bugün, devrimci ve sosyalizmin güncelliğine inanan derli toplu bir siyasi öznenin yokluğunda, ikna mekanizmalarıyla Fransa emekçileri üzerinde egemenlik kuran sermaye sınıfının önemli bir

başarı yakaladığı tartışılmaz. Fransa burjuvazisi çıkarlarını 'Le Pen karşıtlığı' üzerinden konsolide etse de, kapitalizmin devam etmekte olan krizinin ne ekonomik ne siyasi düzlemde, ne uluslararası ölçekte ne de Haziran ayında genel seçimlerin gerçekleşeceği Fransa ölçeğinde çözülmüş olduğunu söylemek mümkün değil.

Yarın sermaye sınıfının ikna mekanizmalarının çatırda-ması veya kırılmasıyla başka arayışlara girmesi kimseyi şaşırtmasın. Lakin sorulması ve cevaplanması gereken esas soru şu: Fransa'da devrimci bir arayış nasıl ortaya çıkacak ve işçi sınıfı devrimci bu arayışın nasıl parçası olacak? Belki cevabı yalnızca Fransa'da değildir... ■

MACRON'DAN İNCİLER

1 Eylül 2014: 'Okuma yazma bilmeyen kadın işçiler...Geleceğiniz yok'

Bretonya bölgesinde uzun süredir sürmekte olan krizden etkilenen Gad adlı bir tesiste çalışan işçilere: 'Biliyor musunuz, bu şirketin çoğunluğu kadın. Bu kadınların çoğu okuma yazma bilmiyor. Onların çoğuna şöyle bir açıklama yapıyoruz: "Gad veya civarında bir geleceğiniz yok. 50-60 kilometre uzağa gidin çalışmak için." Bu insanların sürücü ehliyetleri yok. Onlara ne diyelim? "Ayda 1500 avro ödeyelim", "bir sene bekleylim" mi diyelim?' Macron gelen tepkiler üzerine kadın işçilerden özür dilemek zorunda kaldı.

6 Ocak 2015: 'Gençlik milyarder olmayı düşünmeli'

Bir ekonomi gazetesine 'Genç Fransızlar milyarder olmayı düşünmeli' diye konuşan Macron'a kendi kabinesinden de tepkiler gelmişti.

8 Temmuz 2015: 'Fransa'da kral figürü eksik'

Bir röportajında Fransız siyasetinde 'kral figürünün eksik olduğunu' ve 'Fransız halkının kralın ölümünü istemediklerini' söyleyen Macron'u faşist ve monarşi yanlısı grup ironik bir şekilde de olsa tebrik etmiş, sosyalist bir siyasetçi de onun 'Thatcher tarzı bir kralcı' olduğunu söylemişti. Kral figürünün eksik olduğu söyleminin, Fransa özelinde, 1789 devrimine yönelik revizyonist yaklaşımların piyasacı bir uzantısı olduğunu söyleyebiliriz; hatta, Türkiye ve Fransa'nın tarihleri her ne kadar birbirinden farklı olsa da, ortaçağa dair özelliklerin yeniden hortladığı günümüz kapitalizminde, Erdoğan'ın Türkiye'deki sultanlık fantezilerinin Fransa'daki yansıması olduğunu iddia etmek hiç de abartılı olmaz.

Ağustos 2015: '35 saat az'

TÜSİAD'ın muadili patronlar kulübü MEDEF'in düzenlediği bir etkinlikte Macron, işsizlik oranının yüzde 10 civarında seyrettiği, 5 buçuk milyon emekçinin iş bulma kurumuna kayıtlı olduğu Fransa'da haftalık 35 saatlik çalışma sınırını eleştirerek 'Sol uzun süredir Fransa'nın daha az çalışarak daha iyiye gideceğini düşündü. Bu yanlış bir düşünceydi' dedi.

20 Ocak 2016: 'İşten çıkarmaları yasaklamak saçma'

24 ay hapis cezasına çarptırılmış olan Goodyear direnişçisi bir işçiyle canlı yayında yaptığı tartışmada 'İşsizliği yasaklamak basit bir görüş... sahnede bunu söylemek kulağa hoş geliyor ama yeni işe alımları engeliyorsunuz. İşten çıkarmaları yasaklamak diye bir şey yok, bu durumda kapalı, planlı bir ekonomide yaşıyorsunuz demektir.' diyen Macron'a işçinin yanıtı şu oldu: 'Beni koruması için solcu birine oy verdim ama o şimdi yalnızca patronları koruyor.'

21 Ocak 2016: 'Bir girişimcinin hayatı, çoğu kez çalışanından daha zor'

Bir ekonomi kanalına konuşan Macron 'Bir girişimcinin hayatı çoğu kez çalışanından daha zor' derken, kendi partisinden de tepki gördü.

Sokak hareketlerinden petrol fiyatlarına:

Venezuela'da neler oluyor?

Venezuela'da zenginlerin sağ muhalefeti, ekonomik sabotaj, parlamentonun kilitlenmesi ve emperyalizmin diplomatik kuşatması ile vuruyor. Onlarca kişinin ölümüyle yaşanan protestolar Venezuela'yı kilitlerken, Bolivarcı hükümet biraz da radikal sosyalist dönüşümlere cesaret edemeyişinin bedelini ödüyor.

■ NAHİDE ÖZKAN

Venezuela'da son bir ay içinde 40'tan fazla kişinin ölümüne yol açan sokak protestoları, sermaye sınıfının Bolivarcı hükümeti devirmek amacıyla Chavez'in ölümünden bu yana kararlılıkla tırmandırdığı saldırıların doğrudan uzantısı.

Bugün sokakların sağcı muhalefet eliyle terörize edilmesi noktasına ulaşmış olan kriz sürecinin üç temel ekseninde örgütlendiğini söyleyebiliriz: Ekonominin sabote edilmesi, parlamentonun kilitlenmesi ve hükümetin uluslararası alanda kuşatılması.

EKONOMİK SAVAŞ

Venezuela'da sağcı muhalefetin en güçlü enstrümanlarından biri haline gelen ekonomik savaşın kuvvetli bir nesnel

zemine yaslandığını belirterek söze başlamak zorundayız: On yedi yılı geride bırakan Bolivarcı devrim sürecinde iktisadi yapının petrole aşırı bağımlılığı sorununun çözülmemiş, özel sektörün ekonomi içindeki ağırlığının geriletilememiş ve kamu ekonomisinin bir bütün olarak güçlendirilememiş olması muhalefetin elini güçlendiriyor.

Maduro'nun devlet başkanlığı görevini üstlendiği 2013 yılından bu yana dünya petrol fiyatları yarı yarıya gerilerken petrol gelirlerinde de art arda daralmalar yaşandı. Petrol fiyatlarındaki düşüşe petrol üretim ve dağıtım şirketlerinde muhalefet tarafından örgütlenen grev ve iş yavaşlatma eylemleri ile tesislere dönük fiziksel saldırılar da eklenince

ekonominin can damarı büyük yara aldı.

Petrol gelirlerinin azaldığı bu kritik dönemde uluslararası sermayenin ortak yanıtı, Venezuela hükümetinin uluslararası kredilere erişimini engellemek ve ülkenin yurt dışındaki varlıklarına ve ticaret ortaklarına çeşitli yaptırımlar uygulamak yönünde oldu. Bu koşullarda kamu ekonomisini güçlendirecek ve gıda başta olmak üzere temel tüketim maddelerinde dışa bağımlılığı azaltacak yatırımların yapılması daha da zorlaştı.

Ülkedeki arz sıkıntısının emekçi sınıfların günlük yaşamını zehir eden bir kutluk tablosuna dönüştürülmesi bugün Venezuela'daki sağcı muhalefetin en önemli ekonomik savaş stratejisini teşkil ediyor. Dağıtım ağlarının çoğunluğunu elinde tutan sermaye sınıfı istifçilik yapıp halktan mal kaçırıyor. Karaborsacılıkla tırmandırılan enflasyon oranı yüzde 370'i aştı. Alım gücü sürekli düşen emekçi sınıflar en temel ihtiyaç maddelerine haftalarca, bazen aylarca ulaşamaz hale geldi. Ulusal ve uluslararası gerici medya her gün dünyaya, Venezuela'da yüzlerce metreyi bulan market kuyruklarının fotoğraflarını servis ediyor.

PARLAMENTODA KİLİTLENME

Karşı-devrimci saldırının siyaset cephesi, önceki yıl muhalefetin ulusal parlamentoda çoğunluğu ele geçirmesiyle yeni bir evreye taşındı. Bu zaferde elbette seçim yolsuzluklarının da payı vardı. Seçimin hemen ertesinde, oy satın aldıkları gerekçesiyle dört milletvekili hakkında soruşturma başlatıldı. Yüksek Mahkeme, soruşturma tamamlanıncaya kadar bu milletvekillerinin göreve başlayamayacaklarını karara bağladı. Ancak sağcı muhalefet, Ocak 2016'da gerçekleştirilen yemin törenine bu milletvekillerinden üçünün katılmasını sağlayarak Yüksek Mahkeme kararını hiçe saydı. Yüksek Mahkeme kararına göre üç milletvekilinin azli gerçekleşmediği sürece parlamento kararları geçerlilik taşıyor. O zamandan bu yana parlamento ne zaman yasama girişiminde bulunsa Yüksek Mahkemenin duvarına çarpıyor.

Geçtiğimiz ay konunun tekrar ve fakat bu kez başka bir boyutta gündeme gelmesine yol açan gelişme, devlet petrol kuruluşunun yeni bazı yatırım kararlarını normalde olması gerektiği gibi parla-

VENEZUELA KOMÜNİST PARTİSİ: SINIF TABANLI YENİ BİR HALK ÖRGÜTLENMESİNE İHTİYAÇ VAR

Venezuela Komünist Partisi (PCV), bugün ülkeyi terörize eden kriminal ve paramiliter şiddet odaklarını, Bolivarçı Hükümeti devirmek ve kendi çıkarlarıyla uyumlu bir hükümet kurmak amacıyla ABD'den yönetilen sürekli darbenin bir parçası olarak değerlendiriyor.

Bolivarçı bloğun şu an savunma pozisyonunda olduğuna vurgu yapan PCV, hükümeti de kapsayan bir eleştiri ve özeleştirici sürecine ve işçi sınıfının geniş katılımını sağlayacak kolektif bir yönetim altında kararlı bir devrimci politikaya ihtiyaç olduğuna işaret ediyor.

"Venezuela sosyalizmi" veya "Bolivarçı sosyalizm" veya "21. yüzyıl sosyalizmi" gibi kavramları reddeden PCV, yaşanmakta olan deneyimin ancak devrimci bir perspektifle sosyalizme-komünizme taşınabilecek, ulusal kurtuluş yönünde değerli

bir siyasi-toplumsal süreç olduğunu kabul ediyor. Ancak Venezuela kapitalizminin mevcut bağlamı içinde sosyalist aygıt ve idarelerin kurulmasının mümkün olmadığını savunuyor.

Hükümet tarafından örgütlenen Büyük Yurtsever Cephe'nin (GPP) uzun süredir felç olduğunu, ulusal ve uluslararası sorun ve politikaları taşıyıcı ehliliyetinden uzaklaştığını belirten PCV, birliğin rolünün yalnızca seçim gündemlerine yanıt vermekten ibaret olmaması gerektiğini savunuyor.

Venezuela Komünist Partisi, bu gerçekler karşısında devrimci parti ve hareketleri de kapsayacak sınıf temelli yeni bir birliğin inşa edilmesi ve hükümet içinde yer alan reformist ve teslimiyetçi kesimler ile emperyalizm yanlısı sağ muhalefet karşısında meşru bir iktidar seçeneğinin örgütlenmesi için mücadele ediyor.

mento onayına sunup sunmayacağını Yüksek Mahkemeye sormasıyla yaşandı. Mahkeme, parlamentonun yasama işlevinin geçersiz olduğunu hatırlatarak, bu gibi acil durumlarda parlamentonun işlevlerinin Yüksek Mahkeme veya onun belirleyeceği bir başka organ tarafından geçici olarak üstlenilebileceğini açıkladı. Muhalefet, bu açıklama üzerine Venezuela'da parlamentonun feshedildiği veya bu doğrultuda hazırlık yapıldığı yönünde kara propaganda sokak savaşına yöneldi.

EMPERYALİST KUŞATMA

Venezuela'da iktidarı devirmeyi hedefleyen sermaye sınıfı stratejisinin üçüncü ayağını emperyalist kuşatma oluşturuyor.

Obama görevden ayrıldıktan hemen önce Venezuela'yı hedef alan başkanlık kararnamesini yenilemişti. Kararname, Venezuela'yı, "ABD'nin ulusal güvenliği ve dış politikası için sıra dışı ve olağanüstü bir tehdit" olarak niteliyor.

Trump da, görev gelir gelmez Venezuela'yı hedef alan bir dizi diplomatik skandala imza attı. Venezuela Devlet Başkanı Yardımcısı Tarek El Aissami stenmeyen kişi ilan edildi ve terör eylemleri nedeniyle hapse bulunan muhalefet lideri Leopoldo Lopez'in eşi Beyaz Saray'da kabul edildi.

Amerikan Devletleri Örgütü (OEA) çatısı altında örgütlenen bölgenin gerici hükümetleri, ABD'nin itelemesiyle Venezuela'da erken seçim çağrısı yapan bir deklarasyon yayınladılar. İşçi Venezuela'ya dış müdahale talebine kadar vardırıran OEA,

ülkenin bölgede izolasyonu için çalışan karşı-devrimci bir odak işlevi görmeye başladı. Sonunda Venezuela Hükümeti, geçtiğimiz haftalarda örgütten ayrılma kararı aldığını açıkladı.

Bugün Venezuela parlamentosunda yaşanan ve sokak terörüne mazeret olarak gösterilen kilitlenme, gerici muhalefetin yasa dışılıktaki ısrarından kaynaklanıyor. Muhalefetin açık arayla çoğunlukta olduğu parlamentoyu kendi eliyle neden tıkadığı sorusunun yanıtı, iktidarı devirme stratejisinde aranmalı. Venezuela muhalefeti, mutlak olarak yıkıcı bir stratejiyle hareket ediyor. Ülkedeki kurumsal yapıyı veri olarak yapı içine daha güçlü şekilde yerleşmeyi değil, onu tümüyle yerle bir ederek neoliberal restorasyonu hayata geçirmeyi hedefleyen agresif bir siyasi strateji izliyor.

Sağcı muhalefetin parlamento seçimlerindeki amacı, Brezilya'dakine benzer bir parlamenter darbe yoluyla hükümeti devirmektir. Bahsi geçen üç milletvekilinden vazgeçmek istememeleri de bununla ilgiliydi. Üç milletvekilile birlikte muhalefetin meclisteki oranı üçte ikiye çıkacak ve bu da sistemi değiştirmeye dönük olağanüstü yetkiler elde etmek anlamına gelecekti. Üçte ikilik oran yakalanamayınca mevcut meclis çoğunluğunun ve emperyalizm tarafından verilen açık desteğin darbe seçeneği için yeterli olmadığı ortaya çıktı. Muhalefet, Anayasa Mahkemesi ve Silahlı Kuvvetler gibi önemli kurumların direncini kıramadı.

Bugün muhalefet tarafından tırmandırılan sokak şiddeti,

yukarıda sıralanan üç saldırı ekseninin güçlendirilmesine hizmet ediyor. Ekonomik kriz derinleştiriliyor, parlamentonun işlemediği gerekçesiyle "diktatörlük" propagandası yapılıyor ve sokak terörizmiyle "insan hakları ihlali" icat edilerek uluslararası izolasyon ve emperyalist dış müdahale teşvik ediliyor.

Gelişmeler karşısında muhalefete sürekli olarak diyalog çağrısında bulunan Devlet Başkanı Maduro'nun tutumu, Bolivarçı hükümetin iktidara tutunmaya çalışmak dışında herhangi bir stratejisinin olmadığı yönündeki değerlendirmelere kanıt olarak gösteriliyor. Ekonomik krizi aşmak adına uygulamaya sokulan yeni sermaye teşvikleri ve uluslararası tekellerle yapılan tartışmalı

maden arama çıkarma anlaşmaları da Bolivarçı sürecin geleceğine yönelik kaygıları artıran gelişmeler arasında.

Muhalefetin her türlü saldırıya kapı aralayan "uzlaşmaz" tutumu, anayasal çerçevenin güçlendirilmesinden öte, sermaye iktidarının tasfiyesini eksen alan topyekün bir mücadele programının örgütlenmesini zorunlu kılıyor. ■

MUHALEFETİN İSTIKRAR GETİRMESİ MÜMKÜN MÜ?

"İstikrar" kelimesinden emekçi sınıfların gündelik ihtiyaçlarını asgari düzeyde güvence altına alan, ülkedeki güvenliği, gelir düzeyini, kamusal hizmetleri düzene sokan bir çerçeveyi anlıyorsak eğer, sağcı bir hükümetin Venezuela'ya istikrar getirmesi mümkün değil. Zaten böyle bir hedef de yok. Tam tersine, muhalefetin arkasındaki sermaye sınıfı ve emperyalizm, ülkeyi emekçi sınıflar için cehennem çavirecek bir kurnalsızlığı yeniden hakim kılmanın peşinde.

Sağcı muhalefet, son seçim kampanyasını "kuyruklara son" propagandasına dayandırmış, halkın önemli bir kısmı, gıda ve ilaç kıtlığı ve enflasyon gibi sorunlara çözüm bulacağı beklentisiyle muhalefete oy vermişti. Ancak muhalefet, istikrar beklentisiyle hareket eden halk kesimlerine verdiği

sözlerin demagojiden ibaret olduğunu hızla gösterdi. Darbe için kullanamayacağını anladığı parlamenter sistemi tümüyle tıkadı ve emperyalizmin açık desteğiyle sokakları kana buladı.

İstikrar vaadiyle iktidara gelen sağcı muhalefetlerin neler yaptığını Brezilya'da da gözlemledik. Brezilya'da ABD destekli sokak eylemlerinin ardından meclis darbesiyle görevden alınan Devlet Başkanı Dilma Rousseff'in yerine ABD destekli Michel Temer getirildi. Halk düşmanı ekonomik politikaları uygulamaya koyan yeni hükümet döneminde sokak eylemleri arttı, hapishanelerde katliamlar yaşandı, ekonomik koşullar daha da kötüleşti ve ülke emekçi sınıflar açısından daha da istikrarsız hale geldi. Temer'e verilen destek, şu an yüzde 10'lara gerilemiş durumda.

Suriye krizinde yeni aşama

Çatışmasızlık bölgelerinde çıkar çatışmaları

Rusya, Türkiye ve İran'ın ortak mutabakatıyla Suriye'de ilan edilen "çatışmasızlık bölgeleri" ile Suriye'de kriz yeni bir aşamaya girmiş oldu. Çatışmasızlık bölgeleri, Suriye'de savaşın bitmesi anlamına gelmiyor. Suriye yönetimi ve Suriye'yi aralarında paylaşmak isteyen odaklar, gelinen yeni aşamada farklı araçlarla çıkar çatışmalarını sürdürecektir.

■ TULGA BUĞRA IŞIK

Suriye'de ilan edilen "çatışmasızlık bölgeleri" ile "muhafiflerin" elindeki kimi bölgelerde ateşkes ilan edilmesi, Suriye ordusunun bu bölgelere operasyon düzenlememesi kararlaştırıldı. Rusya, İran ve Türkiye'nin üzerinde uzlaştığı mutabakat, IŞİD ve El Nusra'yı kapsamıyor. Mutabakata ABD ve Suriye hükümetinden de destek geldi. Çatışmasızlık bölgelerinin Suriye'nin "mezheplere bölünmesi" anlamına geldiğini açıklayan PYD ise, mutabakatı "suç" olarak nitelendirerek, buna destek verilmeyeceğini söyledi.

Çatışmasızlık anlaşmasıyla, Lazkiye, Halep ve Hama'nın kimi bölümleriyle birlikte İdlib, Humus'un kuzeyi, Doğu Guta ve Suriye'nin güneyindeki Dera ve Kuneytra'da ateşkes ilan edilmiş oluyor. 6 ay sürmesi öngörülen ateşkesin, sonrasında uzatılabileceği söyleniyor.

ANLAŞMAYI KİM, NEDEN DESTEKLİYOR?

Ateşkes ilan edilen bölgelerde, Türkiye tarafından desteklenen gruplar bulunması sebebiyle, Türkiye bu anlaşmayı "diplomatik başarı"

olarak kabul ediyor. Anadolu Ajansı'nda yer alan Cengiz Tomar imzalı bir analizde, anlaşmanın Türkiye'nin eseri olduğu öne sürülerek "minval muhalifler açısından bu kadar kritik bir vaziyette iken Türkiye'nin, muhaliflerin bir kısmı bundan hoşlanmasa da, reelpolitığe uygun olarak böyle bir anlaşmaya Rusya ve İran'ı razı etmiş olması takdire şayan bir hamle olarak değerlendirilmeli. Zira şu anda sahadaki güç dengesi muhalifler açısından çok vaadkâr görünmüyor" deniliyor. Oysa Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov, anlaşmanın ABD inisiyatifleriyle

ğunu belirtiyor. ABD Başkanı Donald Trump da daha önceki açıklamalarında Suriye'de "güvenli bölgeler" kurulmasını istediğini belirterek, bunların parasının "Körfez ülkelerine ödeteleceğini" söylemişti.

Anlaşmayı desteklediklerini açıklayan Suriye Dışişleri Bakanı Velid Muallim ise, ateşkes yoluyla ulusal diyalog sürecinin sağlanabileceğini belirtti. Suriye yönetimi bir süredir silahlı gruplarla çeşitli anlaşmalar yaparak, silah bırakmalarını sağlıyor. Bir bakıma çatışmasızlık bölgeleri de, bu grupların ellerindeki bölgeleri genişletmeyeceğini kabul etmeleri açısından uzlaşma sürecini hızlandırıyor. Muallim'in açıklamasında ihlallere sert karşılık verileceğini söylemesi, uluslararası güçlerin çatışmasızlık bölgelerine girmesini kabul etmeyeceklerini vurgulaması ve silahlı

gruplardan El Nusra'dan ayrışmalarını istemesi, anlaşmanın kontrolünün kısmen de olsa Suriye hükümetinde olduğuna işaret ediyor.

Suriye hükümetinin anlaşmayı desteklemesinin bir diğer sebebiyse, ateşkes bölgelerinden kaydıracağı askerlerle Deyrezzor ve Palmira çevresinde IŞİD'i yenilgiye uğratarak bölgeyi kontrol altına almak istemesi. Deyrezzor, Irak-Suriye sınırının güvenceye alınması bakımından büyük önem taşıyor, bölgenin yeniden şekillendirilmesine ve sınırların yeniden çizilmesine yönelik tartışmalarda sınırın kontrolünün Suriye'de olmaması sürekli olarak bir gerekçe olarak sunuluyor. Irak ordusunun ABD desteğiyle yaptığı Musul operasyonu da, binlerce IŞİD üyesinin Irak'tan Suriye'ye akışını sağlayıp sınırı daha da istikrarsız hale getirdi. İlan edilen dört çatışmasızlık bölgesiyle birlikte, Suriye yönetimi askeri olarak rahatlamış olacak.

Anlaşmayı destekleyen taraflardan Rusya ise, dolaylı olarak ABD ile yaşadığı gerilimin azalmasını sağladı ve ABD'nin alternatif bir planla bölgede askeri varlığını artıracığı bir "çözümü" uygulamasının da önüne geçmiş oldu. ABD'nin "kimyasal silah" iddiaları üzerine Şayrat Hava Üssü'ne yaptığı saldırı, Suriye'nin işgal edilmesi durumunda Rusya'nın ne yapacağı sorununun da doğurmuştu.

Rusya, Suriye sebebiyle ABD ile savaşa girmeyi istemiyor.

SURİYE KARŞITI BLOK NELER YAPABİLİR?

Suriye'de "çatışmasızlık bölgeleri" ilan edilmeden önce, "güvenli bölgeler" denilerek başka bir model daha konuşuluyordu. Buna göre, sivil-lerin barınabileceği, çatışma yaşanmayacak ve uluslararası kuvvetlerin garantörlüğünde bölgeler oluşturulacaktı. Suriye'nin etki alanlarına bölünmesi planları düşünüldüğünde, "güvenli bölge" fikrinin mevcut mutabakata göre çok daha elverişli olduğu görülüyor. Geçtiğimiz günlerde Şam'ın pek çok yerindeki silahlı gruplar, buldukları yerden tahliye edilmeleri karşılığında silah bırakmayı kabul ettiler. Bu durum, çatışmasızlık bölgelerinin kalıcılığının önüne geçilebileceğinin bir örneği kabul edilebilir, elbette İdlib gibi büyük yerleşimlerde benzer örnekler kapsamlı anlaşmalar olmadan sağlanamaz.

Ancak yapılan mutabakat anlaşmasının tamamen Suriye lehine işlemesi beklenemez. Suriye'ye ait insansız hava araçları, Ürdün sınırına ABD ve Ürdün ordusunun yığınak yaptığını görüntüledi. Görüntülerde, ABD ve Ürdün'e ait yüzlerce zırhlı aracın sınırdaki bekledikleri görüldü. ABD'nin Şayrat Hava Üssü'ne yaptığı saldırının hemen ardından Ürdün sınırına güvenli bölge kurulması planları konuşulmaya başlandığı düşünüldüğünde bu durum anlam kazanıyor. ABD ve Ürdün kuvvetleri, "İŞİD ile mücadele" kapsamında ÖSO'ya destek vermeyi de deneyebilir. Suriye hükümeti, Ürdün birliklerinin Suriye'ye girmeleri durumunda "düşman kuvvet" sayılacağını duyurdu. Çatışmasızlık bölgelerinde ateşkesin Suriye tarafından ihlal edilmesi durumunda, Şay-

rat benzeri veya daha kapsamlı Suriye karşıtı operasyonlar yaşanması beklenebilir. Bu da, Han Şeyhun'daki "kimyasal silah" iddiası benzeri kara propaganda örneklerinin yeniden yaşanması ihtimalini güçlendiriyor.

PYD VE AKDENİZ PLANLARI

Suriye'de yaşanan bir diğer gelişme de, PYD'nin Akdeniz'e ulaşmayı istediğini resmen açıklaması oldu. Rakka hareketinden sonra Deyrezzor ve İdlib'e hareket düzenlemek istediklerini duyuran PYD yetkilileri, Akdeniz'e ulaşmak için ABD'den destek arayacaklarını belirtti. Açıklamada İdlib'in El Kaide bağlantılı El Nusra'nın elinde olduğu da vurgulandı. İdlib'in çatışmasızlık bölgeleri kapsamına alınması, PYD'nin neden mutabakatı istemedi-

ğine dair ipucu veriyor. PYD açıklamasında bir diğer ilginç noktaysa, Akdeniz'e ulaşmanın bir "yasal hak" olduğunun savunulması.

Açıklamada Akdeniz'e ulaşılmasıyla birlikte bir "ticaret koridoru" oluşacağı söyleniyor. Deyrezzor, Rakka ve Haseke'deki zengin petrol kaynakları düşünüldüğünde koridorla amaçlanan ne olduğu görülüyor. Ancak İdlib'e operasyon yapılsa bile, İdlib'in Akdeniz'e sınırı bulunmuyor. Açıklamada belirtilmemesine karşın, Akdeniz'e kıyaslı olan Lazkiye, Suriye hükümetinin kontrolünde ve

Çatışmasızlık bölgelerini "diplomatik başarı" sayan Türkiye, eli daha da güçlenmiş bir Suriye yönetimiyle karşı karşıya kalabilir. ABD'nin PYD'ye artan desteği, PYD'ye petrol sahalarına hâkim olma ve "Akdeniz'e açılma" planları yaptırtıyor. Suriye'de yaratılan güç boşluğunu kimin dolduracağını ise önümüzdeki süreç belirleyecek.

burada Rusya'nın askeri üssü bulunuyor. Yani PYD'nin ABD desteğiyle Akdeniz'e ulaşması için, Rusya ve Suriye'yle de çatışmaya girmesi ya da bir anlaşma sağlaması gerekiyor.

ABD SEÇİMİNİ BİR KEZ DAHA YAPTI

Türkiye, ABD'yi PYD'den vazgeçirmek için aralıksız diyalog girişimlerinde bulunuyor. Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, ABD Genelkurmay Başkanı Joseph Dunford başkanlığındaki bir heyetle görüşme gerçekleştirdi. Ancak bundan da sonuç alınmadı. Military Times, YPG'nin "özel kuvveti" Yekineyen Anti-terör (YAT) tarafından kullanılan teçizatı inceleyerek, ABD'nin iddialarının aksine YPG'ye gelişmiş, ABD özel kuvvetlerindeki benzer teçizat verildiğini duyurmuştu. Verilen teçizatın miktarı bilinmezken, YPG'nin 40 bin kadar kuvveti olduğu, YAT'a dahil olanların sayısının "birkaç yüz" olduğu söylenmişti. ABD yönetimi ise bu durumu kabul etmemişti. Bunun hemen ardından ABD Başkanı Donald Trump'ın, YPG'ye ağır silah verilmesine onay verdiği açıklandı. Bu da ABD ve Türkiye arasındaki sürtüşmelerin artarak sürmesi anlamına geliyor. ■

Muhalefetimiz uyuyor mu?

Yurttaşların bu süreçte sorumluluğu yoktur tezine katılanlardan değilim. Bilişimin bunca geliştiği bir çağda, bilgi edinmenin ve asgari tahlil yapma yetisine sahip olmanın bir yurttaşlık sorunu olduğunu gözden kaçırmayalım. Düzen siyasetine teslim olarak "öğrenilmiş çaresizlik" içinde çırpınan halk er ya da geç aldığı dersle yolunu bulacaktır. İşte bu olan bitene dair tüm düzen muhalefetine sormamız gerekenler var...

G arip bir memlekette yaşıyoruz; sokaktaki insanın sorunları ile siyasetin meşgul olduğu meseleler arasında uçurum var. Düzen partilerinin takındığı/takınmadığı tutum büyük kitlelerin kaderini belirliyor. Halkoylaması ardından doğan hukuki, ahlaki sorunlar gün gibi açığa çıkmış olduğu halde, toplum çaresiz hissediyor kendini ve bir öncü bulmakta güçlük çekiyor. Bu ortamın oluşmasında asıl sorumlu elbette AKP. Lakin AKP'nin dümenine su taşıyan muhalefetin de payı görmezden gelinemez. Saray medyasının yarattığı ortamla gün be gün daha da bayağılaşan siyasal dil, hakiki kavganın açığa çıkmasını önüyor. Neden? Çünkü muhalefet de buna ayak uydurmakla meşgul...

Halkın, yurttaşların bu süreçte sorumluluğu yoktur tezine katılanlardan değilim. Bilişimin bunca geliştiği bir çağda, bilgi edinmenin ve asgari tahlil yapma yetisine sahip olmanın bir yurttaşlık sorunu olduğunu gözden kaçırmayalım. Düzen siyasetine teslim olarak "öğrenilmiş çaresizlik" içinde çırpınan halk er ya da geç aldığı dersle yolunu bulacaktır. İşte bu olan bitene dair tüm düzen muhalefetine sormamız gerekenler var... İş başa düştü yine...

1 İnsanlar meydanlarda "hayır daha bitmedi, biz kazandık" derken ne oldu da birdenbire mücadele bitti tavrı takındınız, kendi parti içi kavganıza döndünüz? Sizin

nasıl bir siyasi öngörünüz, gelecek planınız var? Bu halk oylaması sonuçlarını benimseyerek, tüm siyasal varlığınızın ortadan kalktığının farkında değil misiniz?

2 Nuriye Gülmen ve Semih Özakça başkentin ortasında artık ölüm eşiğine gelmiş halde açlık grevine devam ederken, nasıl oluyor da hâlâ günlük siyaset bataklığında debelenmeye devam ediyorsunuz? Ekmeği için canını ortaya

koyan insanların davasından hiç mi örnek almıyorsunuz? Candan öte ne olabilir ki diye düşünmüyor musunuz? Bu tabloya bakıp birazcık utanmıyor musunuz?

3 Her gün bir iş cinayetinin yaşandığı bir ülkede, nasıl oluyor da siyasal iklim hep sarayın, iktidarın lehine dönüyor? Bunun bir rastlantı olduğunu mu düşünüyorsunuz, yoksa sürekli iktidarın

ekmeğine yağ sürdüğünüzün farkında mısınız?

4 Birtakım ahlaksızlar, meczuplar kurucu lidere fütursuzca saldırırken neden İzmir Marşı söyleyen milyonları örgütleme, siyasallaştırma olanağını kullanmak yerine, saray diliyle siyaset yapmaya devam ediyorsunuz? Kendi kendine gelen ve bir dip dalgasına dönen toplumsal duyarlılığın hâlâ farkında değil misiniz?

5 Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının adı geçtiğinde duyguları kabaran, haykıran gençlerin taleplerini neden görmezden geliyorsunuz? Antiempyalist bir dil kullanmaktan

ENVER
AYSEVER'LE
BOYUN
EGMEYEN
SORULAR

neden korkuyorsunuz? Çözüm olarak sağ siyasetin dilini kullanmakta neden ısrar ediyorsunuz? Sağdan devşirme siyasetçilerle yol gidilemeyeceğinin farkında değil misiniz?

6 Mezhepçi, milliyetçi, dinci neo-liberal siyasetin egemen dilinin her koşulda iktidara yaradığının farkında değil misiniz? İşçi sınıfının taleplerini karşılamaksızın hakiki muhalefet etme olanağı bulunmadığının farkında değil misiniz? Yoksa hâlâ işçi sınıfını kol kuvvetiyle çalışan mavi yakalılardan oluştuğunu mu sanıyorsunuz? Gezi'de ayağa kalkan milyonlarca beyaz yakalının işçi olduğunu nasıl görmezsiniz?

7 Hawking "yüz yıl sonra dünyayı terk etmemiz gerekecek, kendimize yerleşecek yeni bir gezegen bulmalıyız" derken, siz çoktan anlamını yitirmiş bir meclis koltuğu için çırpınarak, ne denli anlamsız bir derde düştüğünüzün farkında mısınız? El âlem artık evrenin hukuku üstüne düşünmeye başlamışken, siz hâlâ yurttaşınızın hakkını savunmadığının farkında mısınız? Lafa gelince bilimden sık

söz ettiğiniz halde, dünyadan çok uzak olduğunuzun ayırında mısınız?

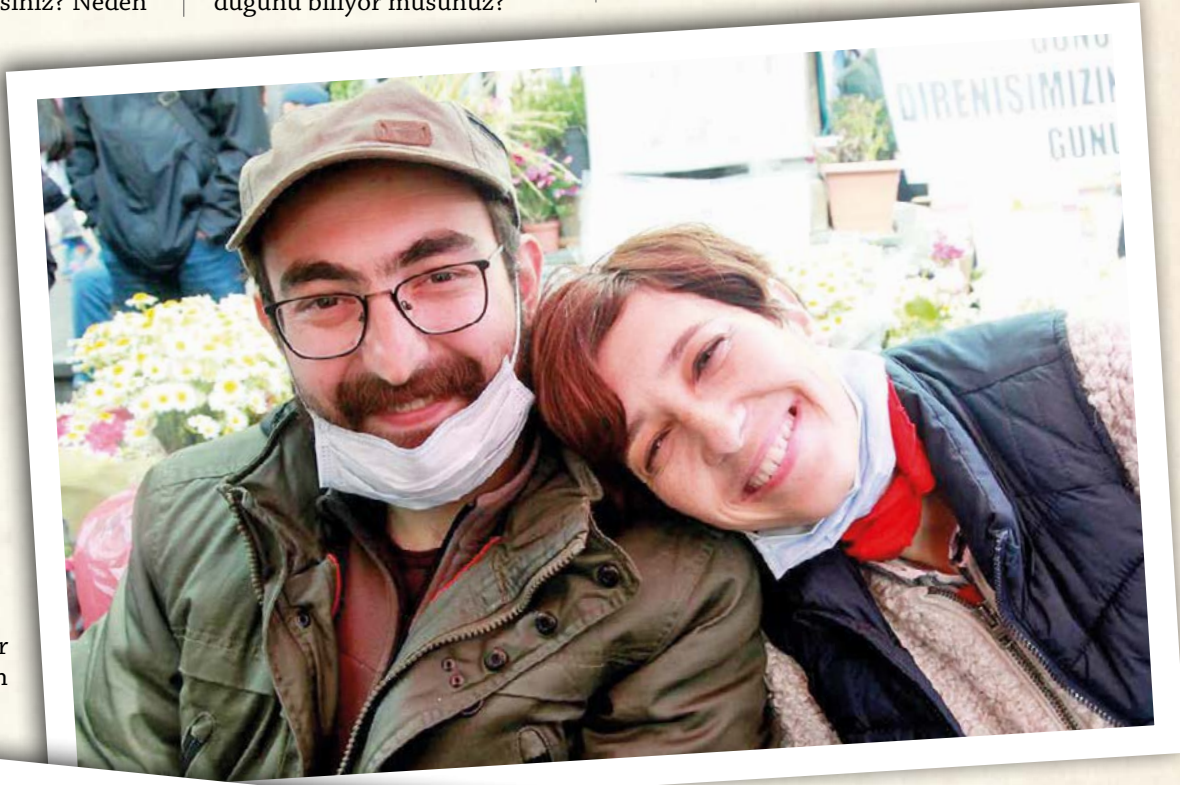
8 Düzenin bir iktisadi krizin eşiğinde olduğunun ve artık toplumun büyük kesimlerinde bıçağın kemiğe dayandığının farkında mısınız? Eğer bu kriz ardından bir biçimde yönetim olanağı elinize geçerse, hangi yeni seçenekleri hazırladınız? Düzen için iktisadi yaklaşımlarla anlamlı bir seçenek olamayacağını farkında mısınız? Neden yüzünüzü gerçek sosyalist sola dönerek, en azından yeni bir dil aramıyorsunuz? Bulduğunuz yerin tam da siyasal iktidarın koltuk değnekliği olduğunun farkında değil misiniz?

9 OHAL olmadan memleketi yönetme olanağı bulunmayan siyasal İslamcılarının ne denli büyük bir yıkım yarattığının farkında

mısınız? Hukuken OHAL koşulları kalksa bile artık Ortadoğu'da her yerden akan sorunlarla OHAL'in günlük, sıradan bir uygulama olduğunun farkında mısınız? Bu koşullara yönelik bir hazırlığınız var mı, yoksa iki sene sonra yapılacak seçim(!) hazırlıkları mıdır sadece gündeminiz?

10 Dünyanın giderek otoriter, sağcı bir dile kaydığının ve buna karşılık hemen her ülkede güçlü sol seçeneklerin doğduğunu biliyor musunuz?

Ancak bu baskıcı yapılarla kapitalizmin varlığını sürdürebileceğini, bunu yıkacak olanın da sosyalistler olacağını ayırında mısınız? O halde boyun eğmeyi reddeden milyonları kavramak için neden çaba sarf etmiyorsunuz? Bu tutumunuz sürerse, bugünün siyasal iktidarıyla birlikte tarihin çöplüğüne gideceğinizi görmüyor musunuz?

Dünyanın giderek otoriter, sağcı bir dile kaydığının ve buna karşılık hemen her ülkede güçlü sol seçeneklerin doğduğunu biliyor musunuz? Ancak bu baskıcı yapılarla kapitalizmin varlığını sürdürebileceğini, bunu yıkacak olanın da sosyalistler olacağını ayırında mısınız? O halde boyun eğmeyi reddeden milyonları kavramak için neden çaba sarf etmiyorsunuz?

Saray'ın adamlarının gündemi yüklü

ABD yollarında iktidar arayışı

Hulusi Akar, İbrahim Kalın ve Hakan Fidan ABD'de. Görünüşe göre üçlünün ABD'yi ziyaret sebebi Türkiye'nin IŞİD'e karşı Rakka'da düzenlemeyi planladığı operasyon. İddia o ki Sarayın adamları, muhataplarına Türkiye'nin Rakka'ya operasyon planını sunacak. Hükümet, operasyona TSK'nin eğittiği 5 bin ÖSO gücünün yanı sıra ABD askerlerinin de katılmasını istiyor. İstemediği şey ise PKK'nin Suriye kolu YPG. Ancak hem ABD hem de Rus güçlerinin YPG ile yakın ilişkide olduğunu gösteren fotoğraflar düştü ortalığa. Sarayın adamlarının muhataplarını bu konuda nasıl ikna edecekleri ise meçhul.

■ GÖKÇE GİRESUNLU

2006 yılı. AKP'nin daha çiçeği burnunda. Washington'da American Enterprise Institute'da yaptığı konuşmada o tarih itibarı ile RTE'nin yakın adamı olan Cüneyd Zapsu RTE'yi kastederek şöyle diyor: Delikten aşağı süpürmeyin... Kullanın!

Aradan 11 yıl geçti. RTE hâla ayakta ama ayaklarının altındaki toprak 2006 yılından daha sağlam değil. Zaferlerini ilan etmeye hazırladıkları referandumdan yara bere içinde çıkabildiler. Ülke yönetimi OHAL şartlarında ilerliyor. AB, referandumu girişte çok sert davrandı, Rusya ve ABD ile ilişkiler mehter adımıyla ilerliyor. Saray hiç olmazsa bunlar-

dan bir kısmını yatıştırmak zorunda olduğunu biliyor.

Putin görüşmesinin ardından çıkılmaya hazırlanan ABD ziyareti işte böyle bir ortamda gerçekleştirilecek. RTE destek aramaya gidiyor ama destek istediği Trump'ın da ayaklarının altındaki toprak yeterince sağlam değil. Kısa zamanda girdiği bir iki bilek güreşinin kiminde yenildi, kiminde yendi. Ortadoğu'yu ne ölçüde şekillendirebileceği biraz bu güreşlerin sonucuna bağlı.

Türkiye'den birkaç heyet işte bu belirsizlik ortamında ABD yoluna düştü. Bu heyetlerden biri Adalet Bakanı Bekir Bozdağ'ın öncülüğündeki üç savcıdan oluşuyor. Haberlere göre Bozdağ'a eşlik eden

üç savcı "FETÖ" ile ilgili ana davaları yürütüyor ve ABD'de yetkililerle Fethullah Gülen'in iadesini görüşecekler. Ancak Türkiye'de yargı mekanizması bütünüyle çökertilmiş durumda. Bu durumda "yargıdan yargıya" bir ilişki ile sonuç alınması oldukça zor. Bu durumda geriye kalan tek ihtimal "başka" pazarlıklar. Yine de üç savcının ABD'li yetkililere yürütülen FETÖ davaları ile ilgili bilgiler aktaracağı tahmin ediliyor.

Heyetin ABD'de tutuklu Rıza Sarraf ve Halk Bankası Genel Müdür Yardımcısı Mehmet Hakan Atilla ile ilgili bir girişimde bulunup bulunmayacakları ise bir sır. RTE'nin "Türk vatandaşı ondan ilgi-

leniyoruz" dediği Rıza Sarraf davası sessiz sedasız sürüyor. New York Güney Bölgesi Federal Mahkemesi Rıza Sarraf'ın avukatları eski New York Belediye Başkanı Rudolph Giuliani ve eski Amerika Adalet Bakanı Michael Mukasey'in rolleri sorgulanmaya devam ediyor. Giuliani ve Mukasey'e yönelttiği sorulara verdikleri cevapları yeterli bulmayan Hâkim Richard Berman, savunma makamına yeni sorular yöneltti. Berman'ın, "Giuliani ile Mukasey'in ve onların bağlı olduğu hukuk bürolarının ücretlerini, Rıza Sarraf'ın dışında, İran mı, Halk Bankası mı, Türkiye mi, ABD'ni ödüyor? Cevap evet ise, lütfen açıklayın" sorusunu avukat Benjamin Brafman

yanıtladı. Yanıtta göre avukatlık ücretleri İran tarafından ödenmiyordu. Türk Hükümeti ve Halk Bankası ile ilgili ise verecek bir cevabı yoktu. Hâkim Berman bir yazıyla Giuliani ve Mukasey'in ABD hükümeti ve hükümete bağlı hangi kuruluşlara ne tür hizmetler verdiğini de sordu. Görünüşe göre Sarraf'ın avukatlarının hem ABD hükümetiyle hem de Türk hükümetiyle birtakım yeterince açık olmayan "iş ilişkileri" var. Hakan Atilla'nın tutuklanması ile Halk Bankası ve onun aracılığıyla Türkiye'de davaya dahil olmuş durumda. Adalet Bakanı Bekir Bozdağ'ın hazır karşı karşıya gelmişken muhatapları ile bunları görüşmemesi düşünülemez.

TRİUMVİRA ABD'DE ÖN HAZIRLIKTA

Bu arada Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar, Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın ve MİT Müsteşarı Hakan Fidan da ABD'de. Görünüşe göre üçlünün ABD'yi ziyaret sebebi Türkiye'nin IŞİD'e karşı Rakka'da düzenlemeyi planladığı operasyon. İddia o ki Sarayın adamları, muhataplarına Türkiye'nin Rakka'ya Telabyad üzerinden operasyon planını sunacak. Türkiye, operasyona TSK'nin eğittiği 5 bin ÖSO gücünün yanı sıra ABD askerlerinin de katılmasını istiyor. İstemediği şey ise PKK'nin Suriye kolu YPG. Ancak hem ABD hem de Rus güçlerinin YPG ile yakın ilişkide olduğunu gösteren fotoğraflar düştü ortalığa. Sarayın adamlarının muhataplarını bu konuda nasıl ikna edecekleri ise meçhul.

Tuhaf ama Fethullah Gülen meselesi de bu üçlünün gündeminde. Neden iki ayrı ekibin aynı şey için görevlendirildiği ise belli değil. Bütün bunlar bir yana Akar, Kalın ve Fidan'ın Tayyip Erdoğan'ın 15-17 Mayıs'ta gerçekleştireceği ABD ziyareti öncesinde yapılacak pazarlıklarla ilgili zemin hazırladığı iddiası daha kuvvetli. Erdoğan hem kendisi için destek arayacak, hem de bu desteğin bölgede fiili sonuçlara dönüşmesi için uğraşacak. İşleri hiç kolay değil.

İHVAN'IN GELECEĞİ

Ama bu arada dillendirilmekten kaçınılan başka pazarlıkların yapılması da kaçınılmaz. Washington yönetiminin Mısır'daki Müslüman

Kardeşler Teşkilatı'nı (İhvan) terör listesine alacağı iddiası ile ilgili tartışmalar var. Tayyip Erdoğan "İhvan bir düşünce akımı. Silahları yok. Terörist diyemeyiz" dese de ne denilip ne denilmeyeceğinin ABD gezisinden sonra belli olacağı açık.

Bu yönde bir tasarının yılbaşında ABD Kongresi'ne sunulması ve Trump'ın göreve başladıktan sonra görüştüğü ilk liderlerden birinin Mısır Cumhurbaşkanı Abdulfettah es-Sisi olması da bu iddiaları güçlendirdi. İhvan yetkililerine göre bu iddialar şimdilik bir spekülasyondan ibaret. Ama belli ki İhvan ile ABD arasındaki "istişareler" de el altından sürüyor. İhvan yetkililerine göre İhvan terör listesine alınsa dahi bu ABD sınırları içerisinde kalacak, Mısır veya herhangi başka bir ülkeye etkisi olmayacak. Ancak RTE'nin tepkileri, bu konudaki bir kararın Müslüman kardeşleri biraz daha köşeye sıkıştıracağı delili. Bu yönde bir karar AKP'nin biraz daha yalnızlaşması olasılığını içinde taşıyor.

Hatırlanacağı gibi bu konuda ilk adımı Suudi Arabistan atmıştı. Mısır'da Müslüman kardeşlere karşı yapılan 3 Temmuz darbesini ilk günden beri destekleyen Suudi yönetimi; Müslüman Kardeşler, Nusra ve IŞİD'i de terörist ilan etti. General Abdulfettah es-Sisi de darbeden sonra Müslüman Kardeşler'i terör örgütü ilan ederek meşru siyasetin dışına itti. Buna bağlı olarak Hamas'ın da faaliyetlerini yasakladı ve terör örgütü listesine aldı.

Filistin İslami Direniş Hareketi Hamas'ın

temsilcilerinden İsmail Heniye'nin danışmanlarından Dr. Yusuf Rizka, ABD'nin İhvan'ı terör örgütü ilan edebileceği ihtimaline ilişkin bir yazı kaleme aldı. Rizka'ya göre Donald Trump İslam'a ve Müslümanlara karşı katı bir düşmanlık sergiliyor ve bunu gizlemiyor. ABD'deki Siyonist lobinin ve neo-con kanadın Kongre üyelerine baskı yaptıklarını ve İhvan'ı terör örgütü ilan etmek için çok yoğun bir çaba harcadığını belirten Yusuf Rizka'ya göre bütün dünyada temsilcileri ve üyeleri bulunan Müslüman Kardeşler hareketinin terörle ilişkilendirilmesi mümkün değil.

Ama sahadaki gelişmeler Rizka'nın yorumunun tam tersi işaretler taşıyor. Hamas açıkladığı yeni siyaset belgesinde, daha önce reddettiği 1967 sınırlarını kabul etti ve Müslüman Kardeşler'in Filistin kolu olarak kurulmasına karşın bu örgütle bağını son verdiğini duyurdu. Hamas'ın 1988'deki kuruluş belgesi, günümüz İsrail'ini de kapsayan Filistin topraklarının tamamının ele geçirilmesini içeriyordu. Bunlar Suriye-İran ekseninden kopan, Başta Suudi Arabistan olmak üzere Körfez Arap ülkelerinin Müslüman Kardeşler'e yönelik olumsuz tutumu ile köşeye sıkışan, Türkiye'nin İsrail'le normalleşme çabası sonucu en önemli destekçisini de kaybeden Hamas'ın bundan kurtulma çabasının göstergeleri. Halid Meşal'in yerine Siyasi Şube

Başkanı seçilen İsmail Haniye, Mısırlıları ve Arap dünyasını ılımlı bir Hamas olduklarına inandırmak ve Müslüman Kardeşler'den koştuklarını söylemek zorunda. İçlerine düştükleri yalnızlıktan kurtulmanın tek yolu bu.

Şurası çok açık: ABD yönetiminin Müslüman Kardeşler Hareketi'ni terör örgütü ilan etmesi durumunda ABD'de ve ABD dışında yaşayan İslamcıların bu harekete maddi ve manevi destek vermelerini şüpheli bir hareket olarak değerlendirecek ve bunun da bir bedeli olacak. Bu da Tayyip Erdoğan'ın "İhvan terör örgütü değil" açıklamasıyla ön almaya çalıştığı bir durum. Ayrıca AKP Türkiye'nin İhvanı. İhvan'ın Mısır'da devrilmesi ve Suriye'de durdurulmasının ağır sonuçlarıyla yüzleşememiş AKP iktidarının kendini Hamas gibi köşeye sıkışmış bulması işten bile değil.

Sarayın adamları alelacele ABD'nin yolunu tuttu. Yandaş basının karartma çabaları boşuna. Suriye'de işler hiç iyi gitmiyor. "Çatışmasızlık bölgeleri" ABD ve Rusya'nın mutabakatıyla oluşturuldu. Türkiye bu denklemin dışında ama PYD tam tersine bölgede giderek daha fazla güçleniyor. Belli ki Tayyip Erdoğan gidene kadar zemin hazırlanacak, pazarlıklar yapılacak. Reis'e son dokunuşu yapmak kalacak. Ama her ne olursa olsun hem İhvan, hem de Tayyip Erdoğan için oyun alanı giderek daralıyor. ■

İhvan'ın devrik lideri Mursi 2013 AKP Kongre'sinde

ABD yönetiminin Müslüman Kardeşler Hareketi'ni terör örgütü ilan etmesi durumunda ABD'de ve ABD dışında yaşayan İslamcıların bu harekete maddi ve manevi destek vermelerini şüpheli bir hareket olarak değerlendirecek ve bunun da bir bedeli olacak. Bu da Tayyip Erdoğan'ın "İhvan terör örgütü değil" açıklamasıyla ön almaya çalıştığı bir durum. Ayrıca AKP Türkiye'nin İhvanı. İhvan'ın Mısır'da devrilmesi ve Suriye'de durdurulmasının ağır sonuçlarıyla yüzleşememiş AKP iktidarının kendini Hamas gibi köşeye sıkışmış bulması işten bile değil.

Suriyeli mi çocuk, Türkmen mi mesela, yoksa Roman ya da Kürt mü?

‘Hemşeri, esas memleket nere?’

McDonalds Nişantaşı şubesinde yaşananlarda fail de kurban da emekçiydi. Patron aradan sıyrıldı. İnsanlıktan çıkmış dükkan çalışanı işten çıkarıldı. Suriyeli göçmen olduğu duyurulan ve kağıt toplayan bir aileden olduğu anlaşılan çocuk haşlandı.

Önce bir köşelere sıkışan, geçirilmeye açık bir haberdi. Sonra “firma” olayın büyümesinin neredeyse kaçınılmaz olduğunu gördü ve örtmek yerine hafifletmek yoluna gitti.

McDonalds’ın Nişantaşı şubesinde “müşterilere rahatsızlık veren Suriyeli çocuğun haşlanması haberi” olarak gündeme girdi.

Hamburgercinin bir çalışanı dükkanın önünde dolaşan Suriyeli çocuğu uzaklaştırmak için, üzerine sıcak su dökmeyi uygun görmüştü!

Çocuk haşlanmıştı ve tepki gösteren müşterilerin de yardımıyla olay polise aksetti.

Bazı internet sitelerinde “marka” gizlenerek haber olan olaya hamburgerci hızlı yanıt verdi.

Kötü fiilin sorumlusu olan çalışan işten atıldı. Firma, çalışanının kapı önündeki çocuğu haşladığı olayın videosunu yani dükkan içindeki güvenlik kamerasının görüntülerini servis etti. Kasanın arka-

sındaki McDonalds çalışanı genç kızın bir dakikaya sığan hareketleri hamburgerciyi her türlü sorumluluktan kurtarıncı, olup bitenlerin “çalışanın” çok yanlış hareketinden ibaret olduğu da zaten görülüyordu.

Küçük ölçekli bir geçici infial yaratan olaya görünenin ardındaki gerçeğe bakarak yanıt veren yine komünistler oldu.

Çalışanları birbirine karşı kışkırtan, vahşi çalışma koşullarında sömürdüğü dükkanla kendini özdeşleştirerek insanlıktan çıkmasına yol açan düzeni ve “patronları” sorgulamadan geçmek doğru değil.

Ve yine kendi kardeşi, çocuğu olabilecek bir başka yoksul insana karşı bu kadar gaddarlaştırmanın emekçi için yıkım kapısı olduğunu, insanlıktan çıkmak olduğunu söylemeden durmak mümkün değil.

İzleyen saatlerde, belki firma konuyu “reklam pastası bağımlısı” basını bastırarak kapatmaya çalışmaktan daha farklı yöntemleri uygun gördü.

Ya da belki, ajanslar ve gazeteciler, “habercilik yapmalarında bir mahzur bulunmadığına” karar verdiler.

Detaylar ortaya çıktı. En azından bazı detaylar.

Çocuğun adı Polat’tı. Anlaşılan Suriyeli değildi! Yapılan haberlerde bu konuda açık bir onaylama ya da düzeltme yoktu.

Sokaklarda kağıt toplayan bir ailenin küçük oğluydu.

Anacığının kendisine verdiği parayla “dükkandan” su almak istemişti.

Dükkandakiler, çocuğun varlığının pek lüks de sayılmayacak Hamburgercinin yine de Nişantaşı’nda olan müşterilerini rahatsız edeceğini, müşterileri kaçıracağını düşünmüş olmalılar.

Çalışanlardan biri elindeki bir bardak sıcak suyu çocuğun üzerine dökmüştü.

Gazetecilerin payına Tayyip

korkusu olmadan haber yapmak, sosyal medya kahramanlarının payına vicdanlı twitler kasmak, romantik yurttaşın payına da isyan etmek (!) düştü.

“Emekçiler, kardeşlerinize karşı gaddarlaştırılmayın. Yoksulluğunuzun, işsizliğinizin, uzun mesai saatlerinizin sorumlusu göçmenler değil” demek ise Türkiye Komünist Gençliği’nin payına...

Ve bu olaylar zinciri tastamam komünistlerin uyarısını çok somut olarak doğruluyordu: Suriyeli, Kürt, Türkmen...

Hiç fark etmiyor. Sen “adam olsalar ülkelerini bırakıp buralara gelmezler, bizim ekmeğimize ortak olmazlar” diye kendini dolduruyorsun.

Bir bakıyorsun ki, saldırgan kendi kardeşin çıkıyor.

Biz de baştan beri bunu söylüyoruz: Kendi kardeşin... ■

Referandumdan sonra CHP'nin olağan halleri

CHP yönetimi referandumun meşruiyetini sorgulama suçunu Selin Sayek Böke'nin omuzlarına bıraktı ama bu arada referandumu meşrulaştırma suçu da CHP yönetiminin omuzlarına kaldı. Bu çok ağır bir yükü ve bu yükü uzun süre taşıyamayacakları o günden belliydi. Olup bitenden sonra CHP uçurumun başında dengesini kaybetmiş bir biçimde bekliyor. Son fiskeyi de vursa vursa yine CHP'liler vurur.

Referandumdan bir gün sonra... MYK toplantısının ardından basın açıklaması yapmak üzere kürsüye çıkan Selin Sayek Böke, referandumun hileli olduğunu ve sonuçları kesinlikle tanımayacaklarını söylüyor. Gazetecilerin "Sine-i millete dönecek misiniz?" sorusuna da "Her seçenek masada" yanıtını veriyor. Böke, bu açıklamayı yaptığında genel başkan yardımcısı ve parti sözcüsü. Böke'nin açıklamasını izleyenler Kemal Kılıçdaroğlu'nun referandum gecesi ayaklarını sürüyerek yaptığı açıklamanın ardından CHP'nin kendine geldiği yorumunu yapıyor.

Ancak birkaç saat sonra bu hava tamamen dağılıyor veya dağıtılıyor. Dağıtan ise beklenene üzere yine CHP'nin kendisi. CHP Grup Başkanvekili Levent Gök basının önüne çıkıyor ve Böke'yi yalanlıyor ve referandumun meşruiyetini sorgulama suçunu onun omuzlarına bırakıyor. Ama bu arada referandumu meşrulaştırma suçu da CHP yönetiminin omuzlarına kalıyor tabii. Bu çok ağır bir yük ve bu yükü uzun süre taşıyamayacakları o günden belliydi. Deniz Baykal çıktı ortaya, 2019 seçimlerine hazırlanıyoruz, adayım falan diyerek zaten dengesi bozulmuş CHP'yi uçuruma

doğru sürükledi. Selin Sayek Böke istifa etti, Muharrem İnce sahne aldı derken CHP uçurumun başında dengesini kaybetmiş bir biçimde bekliyor. Son fiskeyi de vursa vursa yine CHP'liler vurur.

Selin Sayek Böke istifa kararını ve gerekçelerini sosyal medya hesabı üzerinden açıkladı. "Kemal Derviş çizgisi"nin partideki temsilcisi sayılan Böke, açıklamasında hayli farklı bir ton tutturuyordu. "16 Nisan'da Türkiye'de seçmenlerin en az yüzde 50'si tek adam rejimine karşı çıkmış ancak gayri-hukuki yollarla bu irade gasp edilmiştir. CHP'ye düşen görev, gayrimeşru olanı meşrulaştırmamak ve ortaya konan bu demokrasi iradesini Türkiye gerçeğine dönüştürmek için halkla birlikte siyasi mücadele vermektir. Referandumun gayrimeşru sonucunu kabullenerek hedefler ve politikalar oluşturmak, demokrasiye ve her şeyden önce demokrasi iradesini ortaya koymuş milyonlara haksızlıktır." Böyle diyordu Böke. Bunlar aslında referandum gecesi "hayırcı çephe"nin Ke-

mal Kılıçdaroğlu'ndan duymak istediği sözlerdi. İddiaya göre Kılıçdaroğlu'nun buna benzer şeyler söyleyeceği sanılıyordu. Odası ile basın açıklamasının yapılacağı salon arasında kararını değiştirmiş ve sonucu kabullenir bir açıklama yapmıştı. Bir de Fikri Sağlar krizi patlak verdi ardından. İlginç olan şey Sağlar'ın da yakın zamana kadar partinin en liberal simalarından biri olması. Sonra ne anladı, ne kadarını toparladı bilinmez.

CHP'NİN PRENSESİNDEN CHP'NİN ÇİLLERİNE

CHP'de kafaları karıştıran işte böyle bir iklim. "Liberal" cenahın en parlak ismi sayılan Selin Sayek Böke tabanın istediği açıklamayı yapıyor, yönetimden gelen sesler ise tam tersine. Haliyle CHP yönetiminin vaziyeti toparlaması oldukça güç oldu. Hala toparlayabilmiş değiller. Açıklamalarına da bu toparlama telaşı damgasını vuruyor zaten.

Selin Sayek Böke, istifa edene kadar CHP'nin geleceği en parlak siması sayılıyor-

du. İstifanın ardından "dış güçlerin piyonu" ve "çakma Tansu çiller" olmaya hızlı bir geçiş yaptı. Bugünlerde asıl konuşulan şey ise 2015 yılında çağrıldığı ve katıldığı Bilderberg toplantısı. O yıldan önceki toplantılara AKP'ye yakın simaları çağırılan kuruluş o yıl CHP ağırlıklı bir kadroyu davet etmişti. Bilderberg tıpkı CFR gibi uluslararası kapitalizmin "istişare" organizasyonlarından biri. Parlak politikacıları, öğretim üyelerin vb. seçiyor ve belki de parlamalarına yardım ediyor. Ama unutulmuş ki Selin Sayek Böke zaten o merkezlerde yetişmiş bir sima. Buldular ve CHP'nin en önemli koltuklarından birine oturtular. Kim oturttu peki? Belki asıl sorulması gereken soru bu.

Yönetim yanlılarına göre Selin Sayek Böke zaten proje ürünüydü, onun gereğini yapıyor. Muhaliflere göre ise Kılıçdaroğlu sadece kulağına fısıldayanları dinliyor. Hangisi doğru bilinmez. Belki de CHP'deki proje Selin Sayek Böke'den fazlasıdır. Dışarıdan bakınca her şey ortada zaten! ■

Harun Güzeloğlu yönetti, Cansu Fırıncı oynadı

'Tiyatro mücadeledir'

"O dönemin 'yetmez ama evet'çilerini anlatıyor. O dönem yetmez ama evet deyip halkı kandıran, faşizme ikna eden ya da ona bir şekilde karşı çıkmasına engel olan liberal yazarları anlatıyor. Sömürgeciliği anlatıyor. Sömürgecilğe karşı çıkan yerli halkı anlatıyor. Dolu, çok dolu bir metin. Dolayısıyla taraflaştırmazsan eline yüzüne bulaştırabileceğin bir sürü tehlike var."

■ **Söyleşi: NEVZAT EVRİM ÖNAL**

Oyuncu Cansu Fırıncı ve yönetmen Harun Güzeloğlu ile Nâzım Hikmet'in eserinden uyarladıkları yeni oyunları Taranta Babu üzerine sohbet ettik.

Merhaba ve hoş geldiniz. Boyun Eğme'nin bu sayısının çıkacağı günün akşamı siz de İstanbul Kadıköy Nâzım Hikmet Kültür Merkezi'nde yeni oyununuz Taranta Babu'nun prömiyerini yapıyor olacaksınız. Cansu, seni çeşitli mecralarda çok defa izledik ama ilk kez tek kişilik bir oyunla seyirci karşısına çıkıyor olacaksın. Ne hissediyorsun?

Cansu: 17 yaşından beri sahnedeyim, birçok oyunda oynadım. En temel fark

sahneye çıkarken arkanızdan gelen bir oyuncu arkadaşınızın olmaması. Çıktığımız andan itibaren tiyatro sizsiniz, oyun sizsiniz, metin sizsiniz ve rejiyi taşımakla görevlisiniz. Yıllardan beri hayalimdi tek kişilik oyun oynamak. Belki birçok tek kişilik oyun oynayan Genco Erkal'ı çok takdir ettiğimden. Ama ilk kez cesaret edebiliyorum. Zaten bu, ya olgunluk ve deneyimle ya da deli cesaretiyle yapılabilecek bir şey. Ben de daha fazla ertelersem belki hiç yapmayacağı mı hissettiğim için bir delilik yaptım. Zor ama beni de çok geliştirici olacağını düşünüyorum ve heyecanlıyım.

Açık söyleyeyim, genel programınızda izlediğim oyunun biçimi beni hem büyüledi,

hem de şaşırttı. Nâzım, Mussolini ve palyaço... Nasıl bir araya geliyor bunlar?

Harun: Öncelikle düzeltelim, palyaço değil "clown". Türkçede tam karşılığı "soytarı" ama onun üzerinde de o kadar olumsuz yük var ki. Her neyse. Taranta Babu metninde genelde gözden kaçan, çok ince bir mizah var. Faşizmin akıldışılığıyla, akılsızlığıyla, riyakârlığıyla inceden inceye dalga geçen bir dil. Birkaç yıl önce aklıma şu soru düşmüştü: "Bu mektuplar bir Clown'un eline geçerse ne olur?" Bu fikirle yola çıktık. Evet, risk aldık, sonuçta Nâzım yazmış, faşizm anlatılıyor ve sahnede bir Clown, ama çalışmaya başlayınca öyle ilginç bir hal aldı ki. Bir kere seyirciyi yabancılaştırmak için

çok temel bir etkene dönüştü. Seyirci, Clown sayesinde oyunun içine girmiyor ve duyguyu yaşayan değil durumu, metni anlayan oluyor. Böylece sahnede anlatmak istediğimizi seyirciye daha çok aktarabilir hale geldik.

'SAHNEDEKİ CLOWN BİR TARAF'

Yani şöyle mi diyelim; sahnede geleneksel olandan biraz daha politik bir Clown var. Doğru mu anlıyorum?

Harun: Evet. Bizim Clown'umuz bizim tavrımızı, Oyun Sandalı'nın, Cansu'nun, Harun'un tavrını taşıyor. Sahnede Clown taraf; faşizmin karşısında bir taraf, oradaki zorbalığın karşısında bir taraf,

oradaki yandaş yalakaların karşısında bir taraf. Zaten o tarafı tutmasa, seyirciyle az önce konuştuğumuz bağı kurması mümkün olamayabilirdi. Çünkü Nâzım'ın Taranta Babu'da okuyucuya anlatmaya çalıştığı fikri de zorlaştırırdı biz sahneye taşıdığımızda. Taraf olan Clown, bunun da altını çizmiş oluyor. Her şeyden bahsediyor. O kadar zor bir metin ki aslında. Faşizmin kapitalizmle, uluslararası sermayeyle bağı anlatıyor, dinle bağı anlatıyor, aşk anlatıyor...

Cansu: O dönemin yetmez ama evetçilerini anlatıyor. O dönem yetmez ama evet deyip halkı kandıran, faşizme ikna eden ya da ona bir şekilde karşı çıkmasına engel olan liberal yazarları anlatıyor. Sömürgeciliği anlatıyor. Sömürgeciliğe karşı çıkan yerli halkı anlatıyor. Dolu, çok dolu bir metin. Dolayısıyla taraflaştırmazsan eline yüzüne buluşturabileceğin bir sürü tehlike var.

Dolayısıyla metnin bir politik özü var, Nâzım'dan gelen ve sizin benimsediğiniz. Bir de çok deneysel biçim var. Bu ikisi birleşiyor ve ortaya bir bütün çıkıyor. Bu galiba sizin, Oyun Sandalı'nın tiyatroya bakışına dair de bir şey söylüyor. Yanılıyor muyum?

Harun: Hayır, çok doğru. Aslında bu bir repertuar seçimiyle de alakalı. Önceki oyunumuz Hayyam'dı. Orada da, Hayyam ve temsil ettiği değerler, Hayyam'a sahip çıkan ilerici insanlık AKP'nin ve AKP'lilerin, onların yandaş yazarlarının saldırısı altında olduğu için, bu saldırıya bir yanıt olarak oyunu hazırlamıştık. Şimdi de benzer bir motivasyonla harekete geçmiş durumdayız. Taranta Babu'nun Mussolini dönemine dair anlattığı faşizmin ve savaşseverliğin ayak sesleri, bugün sadece Türkiye'de değil tüm dünyada bir kez daha duyuluyor. İnsanlığın bu beladan kurtulamamış olması hazin bir yerde, ama aynı zamanda göreve çağırıyor.

Cansu: Biz tabii derdi olan iki tiyatrocuyuz. Yaşadığı düzenle, yaşadığı toplumla, kapitalizmle, emperyalizmle derdi olan iki tiyatrocuyuz. Tiyatronun da bu kavramlarla derdi olduğunu düşünüyoruz. Biz Hayyam'ı sahnelediğimizde İslamcılık bir yandan mağdura yatıyor bir yandan da saldırıyordu. Bugün de Türkiye'de

Oyun prömiyeri 12 Mayıs Cuma 20.30 Nâzım Hikmet Kültür Merkezi - Kadıköy

19 Mayıs Cuma 20.30 Altkatsanat

26 Mayıs Cuma 20.30 Altkatsanat

faşizm tartışması yapılıyor. O zaman da Nâzım'ın metnini önümüze aldık ve dedik ki, madem Türkiye'de bu tartışılıyor, biz de tiyatro vasıtasıyla sözü müzü nasıl söyleriz. Denemekten de korkmadık çünkü bunu yaparken tiyatronun kendi gerekleri, tiyatronun her zaman arayış olduğu, yeni biçimler, yeni biçimlerde söyleme arayışı olduğunu da göz ardı etmeden bunu yaptık.

Bu metni klasik bir biçimde sahneye koymak çok basit olurdu. İnsanların yumruğunu da havaya kaldırırsınız, gerekirse ağlatırsınız da ama bu onur devrimci bir oyun yapmaz. Biz insanları sorgulamaya ve hayata müdahil olmaya teşvik eden bir biçimi kovaladık ve sahnede denemedik. Denedik, bulduk, seyirci karşısına çıkartıyoruz. Bir de bu tavır var şimdi. Deneysel işler yapılıyor ama aslında bir şey bulunmadan deneme halinin kendisi sahneye taşınıyor. İzlediğinizde bir şey anlamıyorsunuz çünkü daha bulamamış ki sana anlatabilsin... Biz bir şeyi bulduk. İkna olmak için seyircili provada seyircimizin karşısına çıkardık. Seyircimiz

de ikna oldu, "bulmuşsunuz" dedi. Ve bu söyleşinin okurlarınıza ulaştığı akşam prömiyerini yapıyor olacağız.

'TİYATRO GERÇEK BİR UYARICIDIR'

Metne tek bir yerde müdahale var benim görebildiğim kadarıyla. O da gerçekten büyük bir müdahale. Mektupların sırası değişiyor. Neden?

Harun: Evet. Bir mektubun yeri değişiyor. Nasıl değişiyor onu önden söyleyip keyfini kaçırmayalım ama nedeni çok açık. Biraz önce Cansu'nun söylediği şeyin altını çizmek için aslında. Tiyatro tek başına insanlar hoşça vakit geçirsin diye yapılan bir iş değildir ve olmamalıdır. Tiyatro önsemedir. Tiyatro gelip izleyeni aynı zamanda eğitmedir ve uyardır. Gerçek bir uyarıcıdır. Bugüne kadar da hep öyle kullanılmıştır. Yani doğru ellerde kullanıldığında bu görevi çok önemli yer tutmuştur. Bu biraz o yüzden öyle oldu. Bugünü daha rahat çağırıştırın, bugünü biraz daha rahat

anlatsın diye o mektubun yeri değişti. Orada oyunun biçimi de değişiyor, Clown gidiyor ve seyircinin gözünün içine baka baka okunuyor o şiir. Tam da bu sebepten aslında. Uyarılmak.

Cansu: Biz asla Nâzım'a ihanet etmeyiz. Yazdıklarımızın özü, bizim için dokunulmazdır. Yaptığımız şey "Nâzım bugün yaşasaydı nasıl söylerdi?" sorusuna da yanıt aramak biraz. Öte yandan, oyun seyirciyi ikiye bölecektir. Bir kısım insan "böyle Nâzım olur mu diyecek" bir kısmı da bu biçimin savunucusu olacaktır. Seyirciyle buluştukça bu doneleri alacağız ve bence bu bölme ve yeniden tasnif etme ile oyun da işlevini yerine getirmiş olacak.

Vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Ekleyeceğimiz bir şey var mıdır?

Harun: Şunu eklemek istiyorum. Cansu biçimin seyirciyi böleceğinden bahsetti. Aslında biçim önce bizi böldü. Önce biz kafamızdakileri tasnif etmek zorunda kaldık. Yorulduk, ama değdi. Bu yüzden başta Cansu olmak üzere emek veren herkese, vakit ayırdığınız için size de bu vesileyle teşekkür etmek isterim.

Cansu: Bizim için tiyatro, mücadele etme biçimi. Tiyatro yaparak, sahneleyerek mücadele ediyoruz. Bu amaçla yapılan tiyatroları izlemek de mücadele etmektir, bu yüzden tüm boyun eğmeyenleri Taranta Babu'yu sahnede izlemeye davet ediyoruz. ■

Acıklı bir 'basın' hikâyesi:

İnsanlık örgütü nasıl çökertildi?

Sıla Abalay'ın iki yıl önce katıldığı bir protesto eylemi, bu eylem sonrasında kendisi gibi 16 yaşında olan bir arkadaşı ile birlikte tutuklanmış olması, onun "terör örgütü liderliğinin" büyük delili. Liderin kimsenin duymadığı bir çatışmayla "ölü ele geçirilmiş olması" parlayan TV yıldızı Benan Kepsutlu için çok olağan.

■ ORHAN GÖKDEMİR

Sıla Abalay İstanbul Küçükçekmece'de 'DHKP-C'ye yönelik' olarak düzenlendiği iddia edilen polis operasyonunda öldürüldü. İddiaya göre, daha çocuk yaşta Sıla Abalay polislerle çatışmaya girmişti. Mahalle kapatıldı, etrafta kim varsa gözaltına alındı, ev mühürlendi. Abalay'ın cesedi zırhlı araçlar eşliğinde otopsi için Yenibosna'daki Adli Tıp Kurumuna götürüldü.

Gece geç saatlerde gerçekleşen olayı ilk duyanlardan biri "Alo Fatih"i ile ünlü Habertürk televizyonuydu. "Son dakika" anonsuyla verdiği haberde örgütün üst düzey yöneticisinin polis tarafından ölü ele geçirildiğini duyuruyordu. Sonra Habertürk'ü diğerleri takip etti. Çok emindiler, DHKP-C örgütünün üst düzey yöneticisi "ölü ele geçirilmiş"ti.

Sabah olduğunda manzara da aydınlanmaya başladı. Mahalle ve apartman sakinleri bir çatışma sesi duymamıştı. Abalay'ın kaldığı ev savcılık tarafından mühürlendi. Olay yerinde inceleme yapmak isteyen avukatlar, daha önce böyle bir uygulamayla karşılaşmadıklarını belirttiler ve "İnceleme yapıldıktan sonra ev sahiplerine teslim edilir, mühürlenmez" dediler.

Ardından "örgütün üst düzey yöneticisi olduğu iddia edilen Sıla Abalay'ın 18 yaşında olduğu duyuldu. Havuz medyası bu durum karşısında geri adım atmadı, onlar örgütün derin stratejisini biliyorlardı. Örgüt gençlere çalışıyordu, yönetsel kadrolara da gençleri getiriyordu.

Bu arada Sıla'ya bir de eylem yakıştırdılar. 7 Aralık 2016'da İstanbul'da Cumhuri-

yet Savcısı ve iki koruma polisinin bulunduğu araca ateşi açmıştı.

O gün bu tavrı üretenlerden birinin havuz medyasının yeni keşfi Benan Kepsutlu adlı bir kadın muhabir olduğu bilgisi düştü sosyal medyaya.

BERKİN'DEN SONRA HEP BÖYLE

Sıla Abalay iki yıl önce Berkin Elvan'ın polis tarafından öldürülmesini protesto eylemlerine katıldığı gerekçesiyle yine kendisi gibi 16 yaşında bir arkadaşı ile birlikte tutuklanmıştı. Sıla ve arkadaşı, adli suçlular ile aynı koğuşa konunca siyasi koğuşa geçmek için 17 gün boyunca açlık grevi yapmış ve sonunda siyasi koğuşa geçmeyi başarmıştı. İki ay tutuklu kaldı, sonra tahliye edildi Sıla. Ama cezaevinden çıkmadan yine gözaltına alındı, gece yarısı salındı. Sıla'nın öldürülmesinin ardından bu hikaye de basın tarafından aleyhinde delil olarak kullanıldı.

Berkin'den sonra hep böyle. Onun için de "elinde

sapanı var, polislere bilye atıyordu, teröristti" demediler mi? Halbuki daha fiil ehliyeti yoktu Berkin'in. Çocuktu, ana kuzusuydu.

Olayı veriş biçimi basının nasıl bir ağır çürüme içinde olduğunun da göstergesi. "Bu olmaz" diyen bir muhabir yok artık içlerinde, "araştırdınız mı" diye soracak bir haber müdürleri yok. "18 yaşındaki kız çocuğundan üst düzey örgüt yöneticisi mi olur, salak mısınız, vicdanınızı mı kaybettiniz" diyecek editörleri çoktan kapının önüne koydular. Vaziyetleri bu. Baştan ayağa alçaklıktan ibaret bir havuzda boğulmamak için çırpınan zavallılar sürüsüdür artık basın.

Tüm bunlardan bir süre sonra bir polis açıklaması daha düştü basına. Ardahan'da toprağa verilen ve mezarına çiçek bırakan çocukların bile gözaltına alındığı Sıla Abalay baskın yapılan o evde tesadüf eseri bulunuyor olabilirdi. Polise göre operasyondaki asıl hedef 25 yıldır aranan bir TİKKO üyesiydi. ■

ÇAKMA AMANPOUR'DAN AL HABERİ

Habertürk de gece saat 03.00 haber bülteninde muhabir Benan Kepsutlu'ya bağlanmış, olayın aslını sormuş. Muhabire göre 18 yaşındaki Abalay, örgütün "en üst düzey ismi" ve "İstanbul sorumlusu". Geçen sene daha 17 yaşındayken birçok saldırının emrini bizzat vermiş. Örgüte 14 yaşında girmiş üç senede insan öldürme emri verecek kadar yükselmiş. Polis bu azılı çocuğu öldürerek büyük başarı sağlamış. Sonra bu başarılı muhabirin "CV"sine baktılar. "Yaptım" diye yazdıklarının yarısı yalandı. Yalanın medyasının yalan muhabiri önemsiz bir yalan söylemişti. Geleceği parlaktı...

Sıla'nın "yanlışlıkla" öldürüldüğü ortaya çıktıktan sonra durum değişmiyor: Benan Kepsutlu rahat. Evine ekmek götürmek zorunda olan kanal müdürleri, editörler, herkes rahat. Onlar emir kulu. 18'indeki Sıla ise tehlikeli bir örgütün üst düzey yöneticisiydi. Sıla ile birlikte "insanlık örgütü" de çökertildi!

9 dokuz maddede HİTLERİ KİM YARATTI? Kemal Okuyan

EMPERYALİSTLER HER ZAMAN YALAN SÖYLER

1. KOLEKTİF ALDATMACA

Hitler faşizminin yalnız Alman tekelleri ve militarist çevrelerinin ürünü olduğunu düşünenler fena halde yanılıyor. Hitler faşizmini yalnızca Almanya'nın iç dinamiklerine bağlamak tarihsel gerçekleri çarpıtmaktır, gelecekte insanlığın bir kez daha kanlı maceralar karşısında dirençsiz kalmasına yol açacak bir kolektif aldatmacanın parçası olmaktadır.

2. EMPERYALİSTLERİN BARIŞI

Almanya Birinci Dünya Savaşı'nın temel aktörlerinden biridir, emperyalist paylaşım kavgasında özellikle İngiltere ve Fransa ile kanlı bir hesaplaşmaya girmiş ve yenilmiştir. Bu savaşın tarafları haksızlar-haklılar diye ayıramaz, galiplerden-mağluplardan söz edebiliriz. İngiltere ve Fransa bu savaştan en az Almanya kadar sorumludur ama ABD ile birlikte kazananlar olarak dünya dengelemlerini kendi lehlerine değiştirmek istemiş ve Almanya'ya olağanüstü ağır bir "barış" dayatmıştır.

3. TRÖSTLERİN İHTİYAÇLARI

Almanya güçlü bir ülkedir. Sanayisi güçlüdür, devlet güçlüdür, ordusu silahsızlandırılrsa da güçlüdür, milliyetçiliği ve militarizmi güçlüdür. Bu kadar güce Versay gibi bir onursuzluğu dayatırsanız, Hitler'in önünü açarsınız. Nitekim, Hitler başından beri "intikam" demiş, anlaşmayı tanımayacağını söylemiştir. Hitler'i Alman demir-çelik tröstlerinin ihtiyaçları kadar, rakip emperyalist ülkelerin açgözlülüğü de yaratmıştır.

4. SINIF KİNİ

Ama İngiltere ve Fransa'nın ve artık öne geçmek için fırsat kollayan ABD'nin Hitler günahları bundan ibaret değildir. 1919'da yenik Almanya'da işçi sınıfının ayağa kalkışı kanlı bir biçimde bastırılırken ellerini ovuşturuyordu bu ülkelerin egemenleri; rakiplerinin iç cepheyi toparlaması tehlikeydi oysa onlar için ama her şeyden önce sınıf kinleri vardı. Almanya'yı İngiltere'ye, İngiltere'yi Fransa'ya, Fransa'yı ABD'ye bağlayan sermayenin ortak çıkarlarıydı, emeğe düşmanlık ve antikomünizmdi.

5. ANTİKOMÜNİST DAYANIŞMA

Aynı düşmanlık İtalya'da 1922 yılında faşizm iktidara geldiğinde de kendini hissettirdi. "Uygurluk" komünizm belasına karşı bir ilaç bulmuş gibiydi, gerisi teferruattı. Ardından Hitler'in adım adım yükselişi geldi. Öncelikle grevci işçilere saldırtmak için her zaman el altında lümpen-ırkçı gruplara ihtiyaç duyan patronlar parayı bastı, sonra iş büyüyünce bu tekellerin stratejisine dönüştü. Ve Hitler iktidara yürürken ABD'den, İngiltere'den onu destekleyen patronlar türedi. Yalnız Alman işçi sınıfını değil, Sovyetler Birliği'ni de ezilebileceğine inanıyorlardı.

6. SİLAHLANMAYA TEŞVİK

İktidara geldikten sonra da Hitler diğer emperyalist ülkelerin gizli gözdesiydi. Ona karşı harekete geçmek bir yana, anlayış gösteriyor, onunla ticaret yapıyor ve bir noktadan sonra Nazilerin çılgınca silahlanmasının Sovyetler Birliği'nin sonu olacağını düşündüklerinden onu teşvik ediyorlardı.

7. SSCB'YE KARŞI HİTLER FAŞİZMİ

1933'ten 1939'a, Almanya ve onunla birlikte hareket eden İtalya kolaylıkla durdurulabilirdi ama diğer emperyalist ülkeler bunu istemiyordu, Sovyetler Birliği ile birlikte hareket etmek, dahası Sovyetler Birliği'nin kendi pozisyonunu güçlendirmesine izin vermek işlerine gelmiyordu. Hitler'le flörtü tercih ettiler.

8. 'BİRBİRLERİNİ KIRSINLAR'

1939 1 Eylül'de başladı savaş, kısa sürede Almanya Avrupa'nın büyük bölümünü ele geçirdi. Sıra Sovyetlere gelmişti. Almanya Sovyetlere saldırdığında "birebirlerini kırsınlar" diyordu İngilizlerle Amerikalılar. Sovyetlere silah yardımını "Almanlar kolay zafer kazanmamalı" diyerek gerekçelendiriyorlardı. Kızıl Ordu faşist sürüyü tepelemeye başladığında paniklediler, Avrupa'da ikinci cepheyi Sovyetleri doğuda durdurmak için açtılar. Kızıl Ordu Berlin'e girdiğinde, Amerikalı ve İngiliz subaylar, eski Nazilerden işe yarayanları komünizme karşı mücadelede kullanmak üzere kendi himayelerine almakla meşguldü.

9. RUSYA DEĞİL SSCB

Hitler kötüdür, çılgındır, faşisttir, sermayenin kanlı diktatörüdür. Ama Amerikalı emperyalistler ve ötekiler daha masum değildir. Hitlerin işbirlikçileridir onlar. Faşizmin yenilgisinden pay çıkaramazlar çünkü faşizm onların eseridir. Diğer tarafa gelince... Faşizmi yenen gücün adı Rusya değil, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'dir. Kızıl Ordu erleri, kendilerini kutlayan komutanlarına "Sovyetler Birliği'ne hizmet ediyorum" derdi. Ve o orduda Kazahlar vardı, Azeriler, Ermeniler, Gürcüler, Özbekler ve diğerleri vardı... Evet onlar Sovyetler Birliği'ne; sosyalizmin anavatanına hizmet ediyorlardı.

**Türkiye'nin hâlâ yayınlanmakta olan
en eski Marksist dergisi Gelenek'in
30 yıllık arşivi artık internette...**

www.gelenek.org

